

อิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของตนและประเภทของสินค้าต่อ
ความสอดคล้องในคนของผู้บริโภค

นางสาวสุภังค์ เนรบารุง
รหัสประจำตัวนิสิต 483 74681 38

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551

THE INFLUENCES OF SELF-MONITORING AND PRODUCT TYPES
ON CONSUMERS' SELF-CONGRUENCE

Miss Supang Nenbumroong

ID 483 74681 38

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Bachelor of Science in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

สุภางค์ เกนรบำรุง: อิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของตนและประเททของสินค้าต่อ
ความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.อภิชญา ไชยาณิ
กรณ์วานิช, 73 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของ
ตน และประเททสินค้า ต่อมิติความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค โดยมีตัวแปรต้นคือ ประเทท
ของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน ตัวแปรตามคือ ความสอดคล้องในตนเองของ
ผู้บริโภค ซึ่งสถิติที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two –
Way ANOVA) โดยงานวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเอง และแบบสอบถามวัดการกำกับการ
แสดงออกของตน ซึ่งผลการศึกษา พぶว่า

ในการประเมินประเททสินค้าที่ใช้ส่วนตัวและสินค้าที่ใช้สาธารณะนั้นผู้บริโภคใช้ความ
สอดคล้องในตนเองไม่แตกต่างกัน $[F(1, 92) = .667, ns]$

สำหรับอิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของตนพบว่า ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออก
ของตนสูงและต่ำ มีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $[F(1, 92) =$
 $496.153, p < .05]$ โดยผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะประเมินสินค้าโดยใช้ความ
สอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน ขณะที่ผู้ที่มี
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึง
ตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

หลักสูตร ...วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยา... ลายมือชื่อนิสิต.....
ปีการศึกษา ..... 2551 ..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

SUPANG NENBUMROONG: THE INFLUENCES OF SELF-MONITORING AND
PRODUCT TYPES ON CONSUMERS' SELF-CONGRUENCE. PROJECT
ASVISOR: LECTURE DR. APITCHAYA CHAIWUTIKORNWANICH, Ph.D., 73 pp.

The purposes of this study were to study the influences of self-monitoring and product types on consumers' self-congruence. Self-monitoring and product types were the independent variables, while self-congruence was the dependent variable. The consumers' self-congruence and self-monitoring questionnaires were used to collect survey data from 180 people. Two – Way ANOVA was used for testing the hypotheses.

The results showed that there was no significant difference of product types on consumers' self-congruence [$F(1, 92) = .667, ns$].

For the influence of self-monitoring, there was a significant difference of self-monitoring on consumers' self-congruence [$F(1, 92) = 496.153, p < .05$]. High self-monitoring individuals used more social recognition congruence than self recognition congruence, while low self-monitoring individuals used more self recognition congruence than social recognition congruence.

Field of Study...Faculty of Psychology..... Student's Signature.....
Academic Year.....2008..... Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและดูแลอย่างดียิ่งจาก
อาจารย์ ดร.อภิชญา ไชยฤทธิกรณ์วนิช อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งท่านได้ให้ความรู้
คำแนะนำต่างๆ ในการวิจัย ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จน
โครงการวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ อุวรรณโนน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ
นำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณศาสตราจารย์
ทุกท่านในคณะจิตวิทยาที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และ
ขอขอบคุณเพื่อนๆ ของผู้วิจัยทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่ได้ให้ความรัก ความ
เอาใจใส่ และการสนับสนุน โดยเฉพาะคุณแม่ที่เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

สุภางค์ เนรบำรุง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ญ
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ซ

บทที่

1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
- แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค.....	5
- แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตน.....	10
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	16
ตัวแปรของ การวิจัย.....	16
สมมติฐานในการวิจัย.....	16
ขอบเขตในการวิจัย.....	17
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18

2 วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	19
ความ naïve ของเครื่องมือ.....	23
การเก็บข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25

สารบัญ (ต่อ)**หน้า****บทที่**

3	ผลการวิจัย.....	27
4	อภิปรายผลการวิจัย.....	51
5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	57

รายการอ้างอิง.....	62
--------------------	----

ภาคผนวก.....	65
--------------	----

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 เสดงข้อมูลทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นจำนวน 20 คน.....	20
2.2 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนตัว ^{จากความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....}	21
2.3 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของตราสินค้าตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง.....	22
3.1 ตารางแสดงจำนวนข้อ คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐานต่ำสุดและสูงสุดของข้อมูลจริง มีผลิตเมล็ดคง และส่วนเบียงเบนมาตรฐานของมาตรฐานต่างๆ.....	28
3.2 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนเจ้าแรกตามเพศ.....	29
3.3 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนตามอายุ.....	29
3.4 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนระดับการศึกษา.....	30
3.5 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนระดับรายได้.....	30
3.6 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนอาชีพ.....	31
3.7 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนสถานภาพทางครอบครัว.....	31
3.8 ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia, โทรศัพท์มือถือ Samsung และโทรศัพท์มือถือ Motorola ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.9 ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำ Lux, สบู่อาบน้ำ Protex และสบู่อาบน้ำ Imperial Leather ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	34
3.10 ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือทั้งสามมาตรฐานค้า ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.11 ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำทั้งสามมาตรฐานค้า ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าสาธารณะ.....	37
3.13 ตารางแสดงผลของ One – Way ANOVA ของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าสาธารณะ.....	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าส่วนตัว.....	38
3.15 ตารางแสดงผลของ One – Way ANOVA ของความสอดคล้องในตนเองของ สินค้าส่วนตัว.....	38
3.16 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของ สินค้าสาธารณะและสินค้าส่วนตัว.....	39
3.17 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนด้วย.....	39
3.18 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูง.....	40
3.19 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ.....	40
3.20 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของ ความสอดคล้องในตนเอง.....	41
3.21 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่มี ความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกัน.....	42
3.22 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม จำแนกตามการกำกับ การแสดงออกของตน.....	43
3.23 ตารางแสดงค่ามัธยมิตรคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความสอดคล้องในตนเอง จำแนกตามประเภทของสินค้าและการกำกับ การแสดงออกของตน.....	44
3.24 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความแตกต่างของความสอดคล้อง ในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ตามประเภทของสินค้า และการกำกับการแสดงออก ของตน ด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง.....	44
3.25 ตารางแสดงการทดสอบความสมพนธ์ของประเภทสินค้าและความสอดคล้อง ในตนเองของผู้บริโภค.....	47

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1.1 แสดงกระบวนการในการใช้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic value) ของตราสินค้าเพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บริโภค.....	2
3.1 ความสัมพันธ์ของความสอดคล้องในตนของ จำแนกตามประเภทของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน.....	45
3.2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสินค้า และความสอดคล้องในตนของผู้บริโภค.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเลือกใช้สินค้าของผู้บริโภค เป็นสิ่งสำคัญที่นักการตลาดควรทำความเข้าใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้บริโภคที่แตกต่างกันก็ยอมที่จะเลือกซื้อสินค้า หรือบริการที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งการบริโภคสินค้านั้นบางครั้งผู้บริโภคเองก็มีได้ต้องการซื้อสินค้าเพียง เพราะต้องการได้รับประโยชน์ด้านการใช้สอยของสินค้า (Functional Benefit) เท่านั้น แต่ผู้บริโภคยังต้องการประโยชน์ด้านอื่นๆ อีก นั่นก็คือประโยชน์ด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Emotional Benefit) และประโยชน์ของการสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์หรือการรับรู้เกี่ยวกับตนเองของผู้ใช้ตราสินค้า (Self-expression benefit) ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของสปอร์ตของผู้บริโภค นอกจากต้องการได้รับประโยชน์ด้านการขับขี่แล้ว ยังต้องการได้รับอารมณ์ ความรู้สึกที่เป็นอิสระ มีอำนาจในการควบคุมขณะขับอยู่ที่หลังพวงมาลัย และต้องการแสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นชายหนุ่มที่มีเสน่ห์ มีฐานะ เป็นต้น (Assael, 1987, Aaker, 1996)

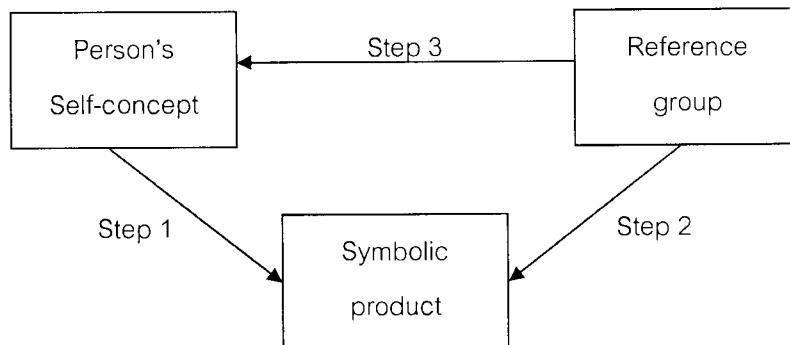
Mowen และ Minor (1998) อนิบายว่า ประโยชน์ของตราสินค้าที่ใช้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของผู้ใช้ (Self-expression benefit) มีอิทธิพลอย่างมากต่อการประเมินเลือกซื้อตราสินค้าของผู้บริโภค โดยสินค้าที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของผู้บริโภคจะมีลักษณะดังนี้

1. เป็นสินค้าที่คนอื่นเห็นได้อย่างชัดเจนและชัดเจนชัดเจนหรือใช้ (Visible)
2. เป็นสินค้าที่เข้ากันเฉพาะผู้บริโภคบางกลุ่มหรือไม่ใช่ผู้บริโภคทุกคนที่จะสามารถซื้อหา สินค้านั้นมาใช้ได้ (Variability)
3. เป็นสินค้าที่มีภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้าอย่างชัดเจน (Personalizability)

ตัวอย่างประเภทของสินค้าที่มีลักษณะทั้งสามประการ ได้แก่ เครื่องประดับ รถยนต์ อุปกรณ์แต่งบ้าน เป็นต้น ผู้บริโภคจะมองภาพลักษณ์ตราสินค้าของประเภทสินค้าที่มีลักษณะดังกล่าวว่าเป็นเหมือนสัญลักษณ์ที่ทำหน้าที่สื่อสารความหมายบางอย่างเกี่ยวกับตัวผู้บริโภคให้ คนอื่นได้รับรู้ โดยคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่มีอยู่ในตราสินค้า (Symbolic value) นั้นก็มาจากความเชื่อความของคนในสังคมและมีการยอมร่วมกันว่าตราสินค้าหนึ่งฯ สื่อความหมายว่าอย่างไร เช่น ผู้บริโภคเลือกใช้ผลิตภัณฑ์รองเท้ากีฬา Nike เพราะต้องการสื่อความหมายบางอย่างเกี่ยวกับตนเอง (Person's self concept) ให้คนอื่นที่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference group) ได้รับรู้เป็น Step 1 โดยผู้บริโภคคาดหวังว่าบุคคลที่เป็นกลุ่มอ้างอิงจะเข้าใจถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่มีในตรา

สินค้า Nike ภายใต้สโลแกนว่า "Just do it" เป็น Step 2 และผู้บริโภคยังคาดหวังว่าบุคคลในกลุ่มอ้างอิงจะมีการรับรู้เกี่ยวกับตัวเขาว่ามีภาพลักษณ์เช่นเดียวกับภาพลักษณ์ของตราสินค้า Nike เป็น Step 3 (ดูแผนภาพที่ 1.1 ประกอบ)

แผนภาพที่ 1.1 แสดงกระบวนการในการใช้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic value) ของตราสินค้าเพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บริโภค (The communication of self to others via symbolic product)

ที่มา: Mowen, J.C. & Minor, M. (1998). Consumer behavior (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, p.111.

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้บริโภคแต่ละคนเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่แตกต่างกันนั้นเป็นเพราะผู้บริโภคแต่ละคนต้องการที่จะใช้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่มีอยู่ในตราสินค้าเป็นตัวบ่งบอกให้ทั้งตนเอง และผู้อื่นทราบว่า ตนเองมีภาพลักษณ์หรือการรับรู้เกี่ยวกับตนของอย่างไร (Heath & Scott, 1998) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บริโภคนั้นถูกนำเสนอผ่านความเชื่อมโยงระหว่างภาพลักษณ์ของตราสินค้า กับภาพลักษณ์ของผู้บริโภค โดยก่อนที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อตราสินค้าใด ผู้บริโภคจะพิจารณาถูก่อนว่าภาพลักษณ์ของตราสินค้านั้นสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเองมากน้อยแค่ไหน บางครั้งผู้บริโภคอาจต้องการสินค้าที่มีภาพลักษณ์ตรงกับตัวเอง หรือต้องการสินค้าที่มีภาพลักษณ์ตรงกับที่สังคมมองเห็น เช่น นักประชาสัมพันธ์คนหนึ่งรับรู้ว่าตนเองเป็นคนสมถะ หักโบราณ แต่คนในสังคมมองว่านักประชาสัมพันธ์จะต้องแต่งกายตามสมัยนิยม จึงทำให้นักประชาสัมพันธ์คนนี้เลือกซื้อเสื้อผ้าตามสมัยนิยม ซึ่งตรงกับที่สังคมมองเห็นเป็นต้น ดังนั้นการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บริโภคในมุมมองนี้ จึงเกิดเป็นความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคขึ้น

Sirgy (1992) ได้แบ่งความสอดคล้องในตนของผู้บุริโภคออกเป็น 4 มิติได้แก่

1. ความสอดคล้องในตนของอย่างแท้จริง (Actual self-congruence)
2. ความสอดคล้องในตนของอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence)
3. ความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence)
4. ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence)

ทั้งนี้ความสอดคล้องในตนของทั้งสี่มิติจะมีอิทธิพลต่อการประเมินสินค้า และพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่น่าสนใจได้แก่ ประเภทของสินค้า

ประเภทของสินค้า แบ่งเป็น สินค้าที่ใช้ในที่สาธารณะ (Publicly consumed product) และสินค้าที่ใช้ส่วนตัว (Privately consumed product) ซึ่งหากเป็นสินค้าที่ใช้ในที่สาธารณะ (Publicly consumed product) ผู้บุริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence) หรือไม่ก็ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence) เป็นเกณฑ์ในการประเมินตราสินค้า เพราะต้องการใช้ภาพลักษณ์ตราสินค้าสื่อความหมายภาพลักษณ์ของตนเองในแบบที่คนอื่นเห็น หรือปาระณาจะให้คนอื่นเห็น และสำหรับสินค้าที่ใช้ส่วนตัว (Privately consumed product) ผู้บุริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนของที่แท้จริง (Actual self-congruence) หรือไม่ก็ความสอดคล้องในตนของอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence) เป็นเกณฑ์ในการประเมินตราสินค้า เพราะผู้บุริโภคต้องการใช้สินค้าประเภทนี้เป็นเครื่องมือแสดงถึงภาพลักษณ์ของตนเองอย่างที่ตนมองอยู่จริง หรืออย่างที่ตนเองอยากจะเป็น ซึ่งอาจแตกต่างไปจากนมมองที่คนอื่นมองเห็น

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการรับรู้ หรือตัวตนของผู้บุริโภค สามารถแสดงออกมาในมิติของความสอดคล้องในตนเอง แต่ยังมีอีกมิติหนึ่งเกี่ยวกับตัวตนที่น่าสนใจนั่นคือ การกำกับการแสดงออกของตน (Self-Monitoring) ซึ่งเป็นการสังเกต การควบคุม และการแสดงออกของมนุษย์ ที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ใน การประกฎต่อสาธารณะ หรือสังคม โดยการกำกับการแสดงออกของตนนี้จะแตกต่างกันไปตามในแต่ละบุคคล จะเห็นได้ว่าบางคนแสดงออกแบบเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม ในขณะที่บางคนแสดงออกกว้างขึ้นกว่าเป็นคนละคนเมื่อยู่ในสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เรียกว่ามีความแตกต่างระหว่างตัวตนที่ปรากฏต่อสาธารณะ (Public appearances) กับตัวตนในความเป็นจริง (Private realities) ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว้นี้ Mark Snyder เรียกว่าเป็นความแตกต่างในการกำกับการแสดงออกของตน (Self-Monitoring) โดยแบ่งเป็นบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง เป็นคนที่มีทักษะในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาผู้อื่น พฤติกรรมของคนประเภทนี้จะถูกอิทธิพลจากสิ่งที่แน่ที่อยู่ในสถานการณ์เป็นตัวกำหนดการแสดงออกของตน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตคติและความรู้สึกที่แท้จริงของตัวบุคคลเอง เพราะฉะนั้นพฤติกรรมของคนที่กำกับการแสดงออกของตนเองสูงจึงผันแปรไปตามสถานการณ์และคนที่อยู่ในสถานการณ์ (Gangstad, & Snyder, 2000, Snyder, 1987)

บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะใช้ความคิด ความรู้สึก เจตคติ อารมณ์ ค่านิยม ไปจนถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมตนเอง โดยไม่ปรารถนาที่จะปรับปรุงการแสดงออกของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จึงทำให้พฤติกรรมของคนประเภทนี้มีความสมำเสมอและสอดคล้องกันข้ามสถานการณ์ (Snyder, 1987)

จากที่กล่าวไปข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงจะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม หรือให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ตนเองทางสังคมมากกว่าที่จะแสดงพฤติกรรมตามความรู้สึกนิ่งคิดที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งหากนำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคนั้นจะพบว่าบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence) และ/หรือ ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence) ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำจะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนิ่งคิดของตนเอง และใช้ตัวตนที่แท้จริงในการแสดงพฤติกรรมต่างๆในสังคม ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความสอดคล้องในตนเองที่แท้จริง (Actual self-congruence) และ/หรือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence)

จะเห็นได้ว่าเมื่อผู้บริโภค มีความแตกต่างกันในมิติของความสอดคล้องในตนเอง ระหว่างการบริโภคสินค้าที่ใช้สาธารณะ กับสินค้าที่ใช้ส่วนตัว ดังนั้นการศึกษาถึงความสอดคล้องในตนของผู้บริโภคจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการตลาด (Brand positioning) ด้วยการกำหนดภาพลักษณ์ของตราสินค้าให้สอดคล้องกับการรับรู้เกี่ยวกับตนของในมิติต่างๆของผู้บริโภค เป็นอย่างมาก โดยคำนึงถึงประเภทสินค้าทั้งสองประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และเพื่อความสำเร็จของผู้ผลิตอีกด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และต่ำในมิติของความสอดคล้องในตนของผู้บริโภคว่าจะมีความแตกต่าง

กันหรือไม่ย่างไร เนื่องจากความสอดคล้องในตนเอง และการกำกับการแสดงออกของตนนั้นมีความคล้ายคลึงกันดังที่กล่าวไปแล้ว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความเกี่ยวข้องของทั้งสองมิตินี้ เพื่อเป็นการค้นพบความรู้ใหม่ๆ จากการวิจัยครั้งนี้ด้วย

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภค

Sirgy (1982) อธิบายทฤษฎีความสอดคล้องในตนเองว่า เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บุริโภครับรู้ถึงภาพลักษณ์ตราสินค้า และการรับรู้นั้นได้ไปกระตุ้นโครงสร้างการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บุริโภค (Self-schema/global-self) ในส่วนของ Subself หรือ Me ที่สอดคล้องกับภาพลักษณ์ตราสินค้า เช่น ถ้าผู้บุริโภค มีการรับรู้ต่อตราสินค้าหนึ่งว่ามีภาพลักษณ์เป็นสินค้าสำหรับผู้มีรสนิยมหรูหรา การรับรู้ดังกล่าวจะไปกระตุ้นโครงสร้างการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บุริโภคในส่วนของ Subself หรือ Me ที่บอกกับตัวเองว่า “ฉันเป็นคนหรูหรา” หรือ “ฉันเป็นคนไม่หรูหรา” อย่างโดยย่างหนึ่ง ถ้าหากผู้บุริโภค มีความรู้สึกว่า “ฉันเป็นคนหรูหรา” ก็จะเกิดเป็นความสอดคล้องในตนเอง (Self-congruence)

นอกจากนี้ Quester Karunaratna และ Goh (2000) อธิบายว่า ความสอดคล้องในตนเองเกิดขึ้นได้ภายใต้เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บุริโภคและตราสินค้าสามประการคือ

1. บางรูปแบบของพฤติกรรมการบริโภค เป็นความตั้งใจของผู้บุริโภคที่จะแสดงออกให้ผู้อื่นรู้ว่าตนเองเป็นคนเช่นไร
2. สินค้า ตราสินค้า หรือบริษัทผู้ผลิต ทำหน้าที่เป็นตัวถ่ายทอดภาพลักษณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้บุริโภค โดยภาพลักษณ์ต่างๆ ของตราสินค้าต้องสอดคล้องกับการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บุริโภค
3. ผู้บุริโภคจะเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์เหมือนหรือเข้ากันได้กับการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าผู้บุริโภคจะเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์สอดคล้องกับที่ผู้บุริโภคเป็น ดังนั้นนักการตลาดจึงมักจะเสนอภาพลักษณ์หรือบุคลิกของตราสินค้าที่สอดคล้องกับกลุ่มผู้บุริโภคเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะดึงดูดให้ผู้บุริโภคสนใจ และตัดสินใจซื้อสินค้านั้น

Sirgy (1992) ยังกล่าวอีกว่าผู้บริโภค มีการรับรู้เกี่ยวกับตนเองได้ในหลายมิติ ขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และสถานการณ์ที่อยู่รายล้อม เช่น ผู้หญิงคนหนึ่งอาจมีการรับรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับตนของขณะอยู่ที่บ้านว่าเป็นแม่บ้าน มีการรับรู้เกี่ยวกับตนของในอุดมคติว่า อยากหุ่นดี ผอมสวยเหมือนนางแบบ มีการรับรู้เกี่ยวกับตนของทางสังคมในที่ทำงาน ตามที่เพื่อนร่วมงานมองว่าเป็นผู้หญิงเก่งฉลาด และอาจมีการรับรู้ทางสังคมในอุดมคติว่าอยากให้คนอื่นมองตนของว่าเป็นคนดีมีศีลธรรม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สามารถแบ่งความสอดคล้องในตนของผู้บริโภคออกเป็น 4 มิติตามการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้บริโภคได้ดังนี้

1. ความสอดคล้องในตนของอย่างแท้จริง (Actual self-congruence)
2. ความสอดคล้องในตนของอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence)
3. ความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence)
4. ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence)

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องในตนของอย่างแท้จริง (Actual self-congruence) หมายถึง การที่ผู้บริโภค มีการรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้าตน (Stereotypic image of users of a brand) เมื่อตนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ผู้บริโภคมองเห็นตนของ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้าของผู้บริโภค ก่อให้เกิดความเชื่อมชอบต่อตราสินค้า ความตั้งใจซื้อ ความพึงพอใจและความภักดีต่อตราสินค้า เพราะผู้บริโภค มีแรงกระตุ้นภายในที่เป็นความต้องการแสดงออกในพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อ ความรู้สึกที่มีต่อตนของ (Self consistency motivation) อันส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์ไม่ขัดแย้งกับความเชื่อ ความรู้สึกที่ผู้บริโภค มีต่อตนของ เช่น หากผู้บริโภค มีการรับรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับตนของว่าเป็นนักบริหารธุรกิจที่ต้องใช้ข้อมูลทางธุรกิจเพื่อการตัดสินใจ ก็จะมีความเชื่อมชอบและเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ธุรกิจแทนที่จะเป็นหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เป็นต้น

2. ความสอดคล้องในตนของอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence) หมายถึง การที่ผู้บริโภค มีการรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้าตน (Stereotypic image of users of a brand) เมื่อตนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ตนเองไฟฝัน ปราณາที่จะเป็น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้าของผู้บริโภค เพราะผู้บริโภค มีแรงกระตุ้นภายในที่ต้องการมีความภาคภูมิใจในตนของหรือที่เรียกว่า "Self esteem motivation" อันส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์สอดคล้องกับการรับรู้เกี่ยวกับตนของในอุดมคติ เช่น ชายคนหนึ่งมีการรับรู้เกี่ยวกับตนของอย่างอุดมคติว่าอยากเป็นนักบาสเก็ตบอลที่เก่งเหมือน Lisa Leslie ทำให้เกล้าเล่นบาสเก็ตบอล เขาจะเลือกใส่เสื้อผ้าและสวมรองเท้ากีฬาของ Nike ที่มี Lisa Leslie เป็นพรีเซนเตอร์ เพราะทำให้เขามีความภาคภูมิใจในตัวเองว่ามีส่วนคล้าย Lisa Leslie

3. ความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence) หมายถึง การที่ผู้บริโภค มีการรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้านั้น (Stereotypic image of users of a brand) เหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเองในสายตาของผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้าของผู้บริโภค เพราะผู้บริโภค มีแรงกระตุ้นภายในที่เป็นความต้องการแสดงออกในพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อ ความรู้สึกที่คนอื่นมีต่อนางเอง (Social consistency motivation) อันส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์ไม่ขัดแย้งกับภาพลักษณ์ของตนเองในการรับรู้ของผู้อื่น เช่น ผู้บริหารหญิงคนหนึ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาของว่า เป็นคนเจ้าระเบียบ อนุรักษ์นิยม ยอมไม่เลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่เน้นสีสดฉูดชาด และมีความเข็งชี้ เป็นอันขาด แต่จะมีความชื่นชอบและเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีภาพลักษณ์เรียบหรูแทน

4. ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence) การที่ผู้บริโภค มีการรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้านั้น (Stereotypic image of users of a brand) เหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ตนเองต้องการผู้อื่นเห็น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้าของผู้บริโภค เพราะผู้บริโภค มีแรงกระตุ้นภายในที่เป็นความต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมหรือที่เรียกว่า "Social approval motivation" อันส่งผลให้ผู้บริโภคเลือกซื้อหรือใช้ตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์สอดคล้องกับการรับรู้เกี่ยวกับตนของทางสังคมในอุดมคติ เช่น เด็กวัยรุ่นมีความชื่นชอบและเลือกใช้มือถือโนเกียรุ่นล่าสุดที่มีขนาดเล็กและราคาแพง เพราะต้องการได้รับการยอมรับในหมู่เพื่อนฝูงและแฟชั่นสาว เป็นต้น

ความสอดคล้องในตนของตามมิติดีต่างๆ ทั้ง 4 มิตินั้น มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้า และพฤติกรรมผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ประเภทสินค้า อายุของผู้บริโภค และรูปแบบการประเมินตราสินค้า (Sirgy, 2001) แต่ปัจจัยที่ผู้วิจัยเห็นว่าสำคัญ คือ ความสอดคล้องกับผู้บริโภคมากที่สุด ก็คือ ปัจจัยด้านประเภทสินค้า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเภทสินค้ากับความสอดคล้องในตนของผู้บริโภค

หากเป็นประเภทสินค้าที่ใช้ในที่สาธารณะ (Publicly consumed product) เช่น รถยนต์ บ้าน เสื้อผ้า เครื่องประดับ ผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนของทางสังคม (Social self-congruence) หรือไม่ก็ความสอดคล้องในตนของทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence) เป็นเกณฑ์ในการประเมินตราสินค้า เพราะต้องการใช้ภาพลักษณ์ตราสินค้าสื่อความหมายภาพลักษณ์ของตนเองในแบบที่คนอื่นเห็น หรือปรารถนาจะให้คนอื่นเห็น เช่น ผู้บริโภคที่ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าตนของเป็นคนร่าเริง มีฐานะ ก็จะเลือกซื้อบ้านพักตากอากาศหรือริมทะเลเพื่อใช้เป็นสถานที่พับปาร์ตี้ในหมู่เพื่อนฝูง เป็นต้น

ส่วนประเภทสินค้าที่ใช้ส่วนตัว (Privately consumed product) เช่น โลชั่นทาผิว แคมป์ผู้บุริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่แท้จริง (Actual self-congruence) หรือไม่ก็ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence) เป็นเกณฑ์ในการประเมินตราสินค้า เพราะผู้บุริโภคต้องการใช้สินค้าประเภทนี้เป็นเครื่องมือแสดงถึงภาพลักษณ์ของตนเองอย่างที่ตนเองเป็นอยู่จริง หรืออย่างที่ตนเองอยากจะเป็น ซึ่งอาจแตกต่างไปจากมุมมองที่คนอื่นมองเห็น เช่น ชายคนหนึ่งอาจถูกมองว่าเป็นคนเรียบร้อย มีนิสัยไม่เจ้าชู้ เพาะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแนวอนุรักษ์นิยม โถนสีเรียบชิ้น แต่เขาอาจมีการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในอุดมคติว่า เขารู้สึกเป็นชายหนุ่มที่หลงใหล จึงแสดงออกด้วยการใช้สเปรย์ระงับกลิ่นกายยิ่ห้อแอร์ที่มีภาพลักษณ์ของผู้ใช้เป็นชายหนุ่มพราวนเสน่ห์ที่หลงใหล เป็นต้น

งานวิจัยเกี่ยวกับความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภค

Dolich (1969) ศึกษาสหสมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในตนเองกับภาพลักษณ์ของตราสินค้า โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความหมาย วัดความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ และภาพลักษณ์ของตราสินค้าของเบียร์ บุหรี่ สนุ๊ก่อน และยาสีฟัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยา ระดับปริญญาตรีจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างจะชอบภาพลักษณ์ของสินค้าที่คล้ายกับลักษณะของตนเองมากกว่าภาพลักษณ์ของตราสินค้าที่ไม่คล้ายกับลักษณะของตนเอง

Gibbins (1969) ศึกษาลักษณะของเสื้อผ้าสตรีและการใช้เสื้อผ้าแฟชั่นสื่อความหมายโดยนำรูปภาพเครื่องแต่งกาย 6 รูป ให้กับกลุ่มเด็กวัย 15-16 ปี จำนวน 50 คน พิจารณาความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติบันมาตรฐานจำแนกความหมาย และให้ตอบคำถามถึงลักษณะของบุคคลที่น่าจะสวมใส่เสื้อผ้าแบบนั้นๆ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันกับลักษณะของบุคคลนั่งๆ กับแบบเสื้อที่แตกต่างกัน และแสดงให้เห็นว่าคนที่ชอบชุดเครื่องแต่งกายหนึ่งๆ จะมีความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงและความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติแตกต่างไปจากผู้ที่ไม่ชอบชุดเครื่องแต่งกายนั้นๆ

Ross (1971, อ้างใน Chisnall, 1995) ศึกษาการบวบบุริโภคสินค้าซึ่งสะท้อนความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงหรือความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ โดยตั้งสมมติฐานว่าความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติจะมีสหสมพันธ์กับการชอบสินค้าเมื่อสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ผู้อื่นพบเห็นได้ทั่วไป ส่วนความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงจะสัมพันธ์กับความชอบสินค้าเมื่อเป็นสินค้าที่ไม่พบรหนได้จากผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาหญิงทั้งปริญญาตรีและปริญญาโท 247 คน ในมหาวิทยาลัย Purdue สินค้าที่ใช้คือ รายนต์เป็นตัวแทนของสินค้าที่คนอื่นสามารถพบเห็นได้ และนิตยสารเป็นตัวแทนของสินค้าที่คนอื่นไม่สามารถพบเห็นได้ เขาให้กลุ่มตัวอย่าง

เรียงลำดับตราสินค้าต่างๆจาก 2 ประเภทสินค้านี้ให้ใกล้เคียงกับความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงหรือความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติโดยไม่ต้องคำนึงถึงพัฒกรรมการซึ่งที่ผ่านมาผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างของชบตราสินค้าที่ใกล้เคียงกับความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงและชบตราสินค้าทั้ง 2 ประเภทที่ใกล้เคียงกับความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงมากกว่าความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าสินค้าที่เป็นที่พึงเห็นจะสัมพันธ์กับความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ แต่ผลที่ได้กลับสัมพันธ์กับความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง Ross อธิบายว่าสาเหตุอาจเกิดจากคำจำกัดความของคำว่า ความสอดคล้อง ในตนเองอย่างอุดมคติ ซึ่งควรจะหมายถึงตัวตนที่อยากให้บุคคลอื่นเห็นมากกว่าที่จะหมายถึงตัวตนที่อยากรู้ตัวเองเป็น

Sirgy (1985) ศึกษาผลกระทบของความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงและความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ ที่มีต่อแรงจูงใจในการซื้อสินค้า ทฤษฎีแรงจูงใจที่นำมาใช้อธิบายคือแรงจูงใจในการนับถือตนเองและแรงจูงใจในการคงอัตลักษณ์ โดยแสดงรูปภาพของสินค้า 4 ตราชื่อ รถยนต์ตรา MBG, รถยนต์ตรา Volkswagen Rabbit, นิตยสาร Playgirl และนิตยสาร Glamour แก่นักศึกษามหาวิทยาลัย 2 แห่งเป็นเพศหญิงที่เรียนวิชาจิตวิทยาและการตลาดจำนวน 168 คน จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดความชอบต่อสินค้า เจตนาในการซื้อสินค้า ลักษณะและภาพลักษณ์ที่สัมพันธ์กับสินค้า ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงและความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงและความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการซื้อสินค้า

Graeff (1996a) ศึกษาผลกระทบของการกำกับการแสดงออกของตนที่มีต่อสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในตนเองกับการประเมินสินค้า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 132 คน ประเมินตราสินค้า 4 ตรา โดย 2 ตราสินค้าจะเป็นตราที่ใช้บริโภคในที่สาธารณะ และอีก 2 ตราสินค้าเป็นตราที่ใช้บริโภคในที่ส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะได้รับอิทธิพลจากความสอดคล้องในตนเองมากกว่ากลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำเมื่อประเมินสินค้าที่บริโภคสาธารณะ และผลการวิจัยยังพบว่าเมื่อผู้บริโภคพิจารณาว่าเป็นการบริโภคในที่สาธารณะ การประเมินสินค้าจะได้รับอิทธิพลจากความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติมากกว่าความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง ขณะที่ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง มีผลต่อการประเมินสินค้าเท่ากับความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ เมื่อเป็นการประเมินสินค้าที่บริโภคส่วนตัว

นอกจากนี้ในประเทศไทย ยังมีผู้นำทฤษฎีความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคไปศึกษาโดยใช้มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคทั้ง 4 มิติตามแนวคิดของ Sirgy และคณ (1997) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งได้แก่งานวิจัยดังต่อไปนี้

วัสดุน์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในตนเองกับความรู้ของตนเองและความพึงพอใจในตราสินค้า โดยตราสินค้าที่ใช้ในการศึกษาคือ โทรศัพท์มือถือในเกียและแซมพูชันเชิล ผลการวิจัยพบว่าในตราสินค้าโนเกียซึ่งเป็นตัวแทนของสินค้าที่ใช้สาธารณะกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องในตนเองที่แท้จริงในระดับสูงสุด ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสอดคล้องในตนของทางสังคม ในอุดมคติ ส่วนในตราสินค้าชั้นชิลซึ่งเป็นตัวแทนสินค้าที่ใช้ส่วนตัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องในตนของอย่างอุดมคติในระดับสูงสุด ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสอดคล้องในตนของทางสังคม

เรื่องรัตน พงศ์พระพุทธิ์ (2543) ศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทั้ง 4 อัตลักษณ์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์ ในสถานการณ์บริโภคในที่ส่วนตัวและสถานการณ์ที่บริโภคในที่สาธารณะ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าในสถานการณ์บริโภคในที่ส่วนตัว สนสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ตามที่เป็นของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์มากกว่า สนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทางสังคมของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์ และสนสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ในอุดมคติของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์มากกว่า สนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทางสังคมในอุดมคติของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sirgy แต่ในสถานการณ์ที่บริโภคสาธารณะนั้นกลับพบว่า สนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทางสังคมของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์ไม่แตกต่างจากสนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทางสังคมในอุดมคติของผู้ดื่มเบียร์ และสนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ทางสังคม ในอุดมคติของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์ไม่แตกต่างจากสนสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ในอุดมคติของผู้ดื่มเบียร์กับเจตคติต่อตรายของเบียร์

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตน (Self-Monitoring)

ทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนของเสนอด้วย Mark Snyder (1974) ซึ่งอธิบายถึงแนวทางที่บุคคลวางแผน การแสดงออก และจัดการกับการตัดสินใจระหว่างพฤติกรรมในเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม

Snyder (1987) นำแนวคิดเกี่ยวกับ “ตน” (The self) มาใช้ในการอธิบายถึงเรื่องการกำกับการแสดงออกของตน โดยเสนอถึงในด้านความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏตนในที่สาธารณะกับความเป็นตัวตนที่แท้จริงของบุคคล โดยการปรากฏตนในที่สาธารณะเกิดขึ้นจากการมองโลกของบุคคลและพยายามที่จะสร้างภาพลักษณ์ของตนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมรอบข้าง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการพยายามที่จะเป็นบุคคลที่เหมาะสมกับสถานที่และเวลา

จะเห็นได้ว่าเมื่อบุคคลต้องปราบภัยในที่สาธารณะ บางครั้งสถานการณ์ทำให้บุคคลจำต้องแสดงพฤติกรรมไปตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งอาจจะขัดกับตัวตนที่แท้จริงก็ได้ แต่ทั้งนี้มนุษย์แต่ละคนมีความคิด และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน จึงทำให้การกำกับการแสดงออกของตนมีลักษณะแตกต่างกันด้วย ดังนี้

บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง เป็นคนที่สังเกตและแสดงพฤติกรรมของตนเองอย่างระมัดระวัง เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมหรือบุคคลอื่นในสังคมที่ตนเองเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เป็นคนที่มีทักษะในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาผู้อื่น พฤติกรรมของคนประเภทนี้จะถูกอิทธิพลจากสิ่งซึ่งแนะนำต่ออยู่ในสถานการณ์เป็นตัวกำหนดการแสดงออกของตน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตคติและความรู้สึกที่แท้จริงของตัวบุคคลเอง เพราะฉะนั้นพฤติกรรมของคนที่กำกับการแสดงออกของตนเองสูงจึงผันแปรไปตามสถานการณ์และคนที่อยู่ในสถานการณ์ (Gangstad, & Snyder, 2000, Snyder, 1987)

บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ เป็นคนที่สนใจข้อมูลทางสังคมน้อยกว่า และไม่อาศัยสิ่งซึ่งแนะนำจากสถานการณ์หรือจากบุคคลอื่นมากำหนดการแสดงออกของตน หากแต่ใช้ความคิด ความรู้สึก เจตคติ อารมณ์ ค่านิยม ไปจนถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมตนเอง คนที่กำกับการแสดงออกของตนต่ำนี้ไม่เพียงแต่ไม่ประนีนาที่จะปรับปรุงการแสดงออกของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์เท่านั้น หากแต่ยังขาดทักษะในการปรับปรุงการแสดงออกของตนด้วย หรือขาดเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงทำให้พฤติกรรมของคนประเภทนี้มีความสมำเสมอและสอดคล้องกันข้ามสถานการณ์ (Snyder, 1987)

สุขสา ชุมภูมิ (2548) กล่าวว่าเมื่อพิจารณาแนวคิดเกี่ยวกับตัวตน (Self-concept) ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจัดว่าเป็นผู้ที่มีตัวตนในทางปฏิบัติ (Pragmatic Self) ซึ่งเป็นตัวตนที่มีความสามารถในการปรับพฤติกรรม และสร้างเอกลักษณ์ของตนเองตามลักษณะสถานการณ์และบริบททางสังคมที่เหมาะสมในขณะนั้น เป็นตัวตนที่มีความยืดหยุ่น และเป็นคนที่มีการสร้างภาพลักษณ์ภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลาย ไม่จำกัดแค่สถานการณ์เดียว แต่สามารถปรับเปลี่ยนตัวตนตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ที่ทำงาน หรือในสังคม ทำให้บุคคลสามารถเข้าสังเคราะห์และเข้าใจผู้อื่นได้ดีขึ้น รวมถึงสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ถือว่าเป็นผู้ที่มีตัวตนในหลักการ (Principle Self) เนื่องจากเป็นผู้ที่สร้างเอกลักษณ์ของตนตามคุณลักษณะภายในส่วนบุคคลเอง โดยไม่ปรับเปลี่ยนตัวตนตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ แต่คงตัวตนไว้ในทุกๆ สถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ที่ทำงาน หรือในสังคม ทำให้บุคคลมีความมั่นคงทางจิตใจ แต่อาจขาดความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับเปลี่ยนตัวตนตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ

วิวัฒนาการของแนวคิดเรื่องการกำกับการแสดงออกของตน

Gangestad และ Snyder (2000) ได้สรุปวิวัฒนาการของแนวคิดเรื่องการกำกับการแสดงออกของตนว่า การศึกษาเรื่องการกำกับการแสดงออกของตน เริ่มจากความสนใจที่ว่า พฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลนั้นอาจไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของจิตใจ แต่อาจเป็นผลมาจากการหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมก็เป็นได้ แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตนถูกนำมาอธิบายถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรม โดยพฤติกรรมที่เกิดจากพลังของการควบคุมจากการอกตัวบุคคล จะถูกเชื่อมโยงไปยังบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบกำกับการแสดงออกของตนสูง ส่วนพฤติกรรมที่เกิดจากภายในตัวบุคคลจะถูกเชื่อมโยงไปยังบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

ภาสกร รัตนปันดดา (2544) กล่าวว่าทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนเป็นส่วนหนึ่งของการอธิบายเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ในเรื่องสถานการณ์กับลักษณะท่าทางและการควบคุม พฤติกรรม โดยอธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอาจคาดเดา หรือวัดได้จากลักษณะนิสัยของเขานั่นที่พฤติกรรมของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงอาจคาดเดาโดยดูจากสถานการณ์ทางสังคม นอกจากนั้นการคาดเดาพฤติกรรมของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกต่ำจะทำได้ดีกว่าการคาดเดาพฤติกรรมของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกสูง ซึ่งทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนนั้นจะกล่าวถึงผลของการแสดงพฤติกรรมของคนที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากบทบาทของบุคคลและสถานการณ์ที่กำหนดพฤติกรรม

Gangestad และ Snyder (2000) ได้สรุปไว้ว่าช่วงทศวรรษที่สองของการศึกษาเรื่องการกำกับการแสดงออกของตนนั้น ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพและการแสดงต่อสถานการณ์ของบุคคล และยังศึกษาเชื่อมโยงระหว่างการกำกับการแสดงออกของตนและมนุษย์สัมพันธ์ เช่น มิตภาพของเพื่อน ความรัก และการมีเพศสัมพันธ์ และยังมีการศึกษาในเรื่องอื่นๆ เช่น การโฆษณา (Advertising) การโน้มน้าวใจ (Persuasion) พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) การคัดเลือกบุคลากร (Personal selection) พฤติกรรมองค์การ (Organization and developmental process) และการศึกษาข้ามทางวัฒนธรรม (Cross-cultural studies) ซึ่งจาก การศึกษาดังกล่าวของ Gangestad และ Snyder พบรความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ นอกจากนี้ Snyder (1987) ได้กล่าวว่ารูปแบบของการกำกับการแสดงออกของตนทั้ง 2 แบบ เป็นแนวทางชีวิตที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะเป็นคนที่ปรับตัวง่ายในสถานการณ์ทางสังคม ส่วนผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักการและค่านิยมของตน ซึ่งไม่มีรูปแบบใดที่ดีกว่ากัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตน

Bercherer, Morgan และ Richard (1979) ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกับการกำกับการแสดงออกของตน ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่างกันจะมีรูปแบบการบริโภคสินค้าที่แตกต่างกันด้วย โดยผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีการการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเมื่อต้องตัดสินใจซื้อหรือใช้สินค้ามากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่ต้องใช้ในสถานการณ์ทางสังคม หรือเป็นสินค้าที่ใช้ส่วนตัวก็ตาม

Snyder, Berscheid และ Glick (1985) ศึกษาการกำกับการแสดงออกของตนกับความสมัพนธ์ระหว่างคู่รัก พบร่วมชายที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงขอบหนูนิ่งที่มีความดึงดูดใจทางกายภาพ ในขณะที่ชายที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำให้ความสำคัญกับคุณลักษณะภายนอกของผู้หญิงมากกว่ารูปร่างหน้าตา

Snyder, Simpson และ Gangestad (1986) พบร่วมผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำทั้งเพศหนูนิ่งและชาย มีการควบคุมการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง โดยรายงานว่ารู้สึกผูกมัดต่อกู่รักที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วย และไม่สบายใจต่อการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่ไม่มีความรู้สึกรัก ในขณะที่ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงสามารถมีเพศสัมพันธ์กับคนที่พบรักกันแม้เพียงครั้งเดียวได้มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

DeBono และ Snyder (1989) ได้ทำการวิจัยเพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีประเมินสินค้าที่แตกต่างกันของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองดูภาพรถยนต์ 2 คัน ได้แก่ รถพอนติแอค เพียโร (Pontiac Fiero) ซึ่งเป็นรถที่มีรูปร่างสวยงาม คล่องตัว กับรถโฟล์คswagen แรบบิท (Volkswagen Rabbit) ซึ่งมีรูปร่างคล้ายกล่องสีเหลือง ไม่สวยงาม จากนั้นให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของรถจากรายงานผู้บริโภค (Consumer report) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองครึ่งหนึ่งเชื่อว่าเป็นข้อมูลของรถพอนติแอค เพียโร และอีกครึ่งหนึ่งเชื่อว่าเป็นข้อมูลของรถโฟล์คswagen แรบบิท แล้วให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินคุณภาพของรถ ผลการทดลองพบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงประเมินว่ารถพอนติแอค เพียโร ซึ่งมีรูปร่างสวยงามกว่ามีคุณภาพมากกว่ารถโฟล์คswagen แรบบิท ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำประเมินว่ารถโฟล์คswagen แรบบิท มีคุณภาพมากกว่ารถพอนติแอค เพียโร ผลกระทบแสดงให้เห็นว่าคนเรามีการเชื่อมโยงระหว่างความดึงดูดใจทางกายภาพกับคุณภาพของสินค้า โดยผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงเชื่อว่าสินค้าที่มีรูปลักษณะดึงดูดใจนั้น มีคุณภาพดีด้วยเช่นกัน ในขณะที่ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำเชื่อว่าสินค้าที่ดึงดูดใจมักมีคุณภาพที่ด้อยกว่า เนื่องจากผู้ผลิตอาจซ่อนข้อมูลพรองของสินค้าไว้ภายใต้รูปลักษณะที่สวยงามนั้น

Lammer (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการแสดงออกของตนในเพศชาย และหญิง กับการตอบสนองต่อโ摩เซณดาลอกขบขัน โดยให้ผู้ร่วมการทดลองทั้งเพศหญิงและชายที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ พิจารณาแผ่นเสียงชนิดหนึ่ง โดยให้ผู้ร่วมการทดลองครึ่งหนึ่งพิจารณาที่นำเสนออย่างจริงจัง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งพิจารณาที่นำเสนออย่างตกลงขั้นแล้วทำการวัดเจตคติต่อตัวเอง ผลการทดลองพบว่าการกำกับการแสดงออกของตนมีอิทธิพลร่วมกับตัวแปรเพศต่อการประเมินโ摩เซณดา โดยชายที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโ摩เซณดาลอกขบขันสูงกว่าชายที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ และหญิงที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโ摩เซณดาลอกขบขันสูงกว่าหญิงที่กำกับการแสดงออกของตนสูง

Brown และ Kaidenberg (1997) ได้นำแนวคิดการกำกับการแสดงออกของตนไปศึกษาร่วมกับแนวคิดแบบวัดดุนิยม ชี้พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีความคิดแบบวัดดุนิยมมากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ โดยระบุว่าการได้ครอบครองวัตถุเป็นการแสดงออกซึ่งความสำเร็จ เป็นสิ่งสำคัญในชีวิต และทำให้รู้สึกมีความสุข นอกจากนี้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะสนใจในกิจกรรมทางการตลาด ใส่ใจในการใช้สินค้าที่มีคุณภาพ และความทันสมัย มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำด้วย

นอกจากนี้ในประเทศไทย ยังมีผู้นำทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนไปศึกษาในเรื่องต่างๆ โดยใช้มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนตามแนวคิดของ Mark Snyder ที่พัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน และนิสิตปริญญาโทสาขาวิจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 ข้อ ชื่องานวิจัยต่างๆ มีดังนี้

นิตยา รัตนพิชิต (2534) ได้นำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนที่รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน และนิสิตปริญญาโทสาขาวิจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 พัฒนาจนได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อ และทำการหาคุณภาพของมาตรวัดด้านความตรงและความเที่ยงแລ้ว โดยนำมาใช้ร่วมกับแบบสำรวจความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ลักษณะงาน รายได้ โอกาสใน การก้าวหน้า การบังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น บริษัทการบินไทย จำกัด แล้วนำคะแนนการกำกับการแสดงออกของตนมาใช้ คำนวณความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้านนั้นพบว่า คะแนนการกำกับการแสดงออกของตนสามารถคำนวณความพึงพอใจในงานได้ 5 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านรายได้เท่านั้น ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศริณี ลิขิตวนิชกุล (2535) ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินความดึงดูดใจ จากรูปลักษณะภายนอก และคุณลักษณะภายในของบุคคลระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออก

ของตนสูงและต่ำ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงตัดสินความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคลมากกว่า แต่ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำตัดสินความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายนอกของบุคคลมากกว่า นอกเหนือไปนี้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงใช้เวลาในการพิจารณาความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคลนานกว่า แต่ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำใช้เวลาในการพิจารณาความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายนอกของบุคคลในเชิงลึกมากกว่า ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงตัดสินความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคลแม้จะมีลักษณะภายนอกที่ไม่น่าพึงประทัน และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำตัดสินความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายนอกในเชิงลึก แม้จะมีรูปลักษณะภายนอกที่ไม่น่าดึงดูดใจก็ตาม

นันทารัตน์ ตันตยาภรณ์ (2537) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรต่างๆ กับการกำกับการแสดงออกของตนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 20-40 ปี โดยใช้แบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตามการวัยรุ่นของตน 6 ลักษณะ แบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว แบบวัดอัตโนมัติ และมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำกับการแสดงออกของตน ได้แก่ บุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว ลำดับการเกิด และระดับการศึกษาของมารดา ส่วนปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการกำกับการแสดงออกของตน ได้แก่ รายได้ของครอบครัวซึ่งปัจจัยที่สามารถทำนายความแปรปรวนของการกำกับการแสดงออกของตนได้มากที่สุดคือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว รองลงมาคือ อัตโนมัติ

ภาสกร รัตนปันดดา (2544) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ ต่อแรงจูงใจในการเลือกคู่รักและการเลือกลักษณะของคู่รัก โดยใช้มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ร่วมกับมาตรวัดแรงจูงใจในการเลือกคู่รัก และมาตรวัดการเลือกคุณลักษณะของคู่รัก ศึกษาเก็บกลุ่มตัวอย่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคนทำงานที่มีอายุระหว่าง 23-27 ปี ผลการวิจัยพบว่า ในด้านแรงจูงใจในการเลือกคู่รัก ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีแรงจูงใจในการเลือกคู่รักที่คำนึงถึงผลตอบแทนจากความสัมพันธ์ ในขณะที่ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีแรงจูงใจในการเลือกคู่รักที่คำนึงถึงคุณค่าของความสัมพันธ์ ส่วนในด้านการเลือกคุณลักษณะของคู่รัก พบร่วมกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำจะเลือกคุณลักษณะของคู่รักแตกต่างกันในบางด้าน เช่น มีสุขภาพดี มีอารมณ์ขัน รู้ร่างหน้าตาดี ฐานะทางบ้านดี ฯลฯ และไม่แตกต่างกันในบางด้าน เช่น การมีความรับผิดชอบ มีสติปัญญาดี มีพ่อแม่ที่ดี ฯลฯ ทั้งนี้นิสิตนักศึกษาและบุคคลทำงานที่มีการกำกับการแสดงออกของตนประเภทเดียวกันมีแรงจูงใจในการเลือกคู่รัก และการเลือกคุณลักษณะของคู่รักไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคที่ใช้สินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเอง ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ มี 2 ตัวแปรดังนี้

1. ประเภทของสินค้า แบ่งเป็น สินค้าที่ใช้ส่วนตัว กับสินค้าที่ใช้สาธารณะ
  2. การกำกับการแสดงออกของตน แบ่งเป็น ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และต่ำ
- ตัวแปรตาม คือ ความสอดคล้องในตนเอง ซึ่งได้จากการดึงตัวแปรของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมและด้วยความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน คือ ผลกระทบของความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงกับความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ

ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม คือ ผลกระทบของความสอดคล้องในตนเองทางสังคม กับความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ

$$\text{ตั้งนั้น ตัวแปรตาม} = (\text{ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม} + \text{ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม ในอุดมคติ}) - (\text{ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง} + \text{ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ})$$

สมมติฐานในการวิจัย

1. ในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ ผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม
  - 1.1 สินค้าประเภทที่ใช้ส่วนตัว ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม
  - 1.2 สินค้าประเภทที่ใช้สาธารณะ ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน
2. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ จะมีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน
  - 2.1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน
  - 2.2 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคที่ใช้สินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ และศึกษาความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเอง ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ โดยจะทำการศึกษากับกลุ่มนิสิตนักศึกษา และกลุ่มคนรับทำงานอายุประมาณ 20 – 40 ปีที่มีความสามารถในการตัดสินใจซื้อและมีกำลังซื้อสินค้าด้วยตนเอง จำนวน 180 คน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง (Actual self-congruence) หมายถึงการที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้นเหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่แท้จริงของผู้บุริโภคเอง ซึ่งวัดโดยมาตรฐานด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) จากงานวิจัยของ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545)

ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ (Ideal self-congruence) หมายถึงการที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้น เหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ตนเองไฟฝัน ประนีกนา และอยากรู้ว่าเป็น ซึ่งวัดโดยมาตรฐานด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) จากงานวิจัยของ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545)

ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม (Social self-congruence) หมายถึงการที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้น เหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเองในสายตาของผู้อื่น ซึ่งวัดโดยมาตรฐานด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) จากงานวิจัยของ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545)

ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ (Ideal social self-congruence) หมายถึง การที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้น เหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ตนเองต้องการผู้อื่นมองเห็น ซึ่งวัดโดยมาตรฐานด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) จากงานวิจัยของ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545)

ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน หมายถึงการที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้นเหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่ผู้บุริโภคเป็น และภาพลักษณ์ที่ผู้บุริโภคอยากรู้ว่าเป็น ซึ่งได้จากการสำรวจของคะแนนความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงกับคะแนนความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ

ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม หมายถึงการที่ผู้บุริโภคประเมินสินค้าโดยรับรู้ว่าภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สินค้านั้นเหมือนหรือสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของผู้บุริโภคในสายตาของ

ผู้อื่น และภาพลักษณ์ที่ผู้บริโภคอย่างต้องการให้ผู้อื่นมองเห็น ซึ่งได้จาก ผลกระทบของคะแนนความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ

ความสอดคล้องในตนเอง หมายถึง ผลต่างของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม กับความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

สินค้าส่วนตัว หมายถึง สินค้าที่ผู้คนในสังคม หรือคนรอบข้างไม่สามารถเห็นขณะที่ผู้บริโภคใช้สินค้านั้น เช่น แซมพู สนู เป็นต้น

สินค้าสาธารณะ หมายถึง สินค้าที่ผู้คนในสังคม หรือคนรอบข้างสามารถสั่งเกตเห็นได้ ขณะที่ผู้บริโภคกำลังใช้สินค้านั้น เช่น รถยนต์ เสื้อผ้า นาฬิกา เป็นต้น

ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง หมายถึงผู้ที่คำนึงถึงภาพลักษณ์ทางสังคม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปตามสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งวัดได้โดยใช้มาตรฐานการวัดการกำกับการแสดงออกของตนจำนวน 40 ข้อของรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน

ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ หมายถึงผู้ที่ใช้ความรู้สึก และค่านิยม ตลอดจนลักษณะนิสัยที่แท้จริงของตนเองเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกสู่สังคม ซึ่งวัดได้โดยใช้มาตรฐานการวัดการกำกับการแสดงออกของตนจำนวน 40 ข้อของรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของความสอดคล้องในตนเองมิติดีต่างๆ ที่มีผลต่อการประเมินตราสินค้าของผู้บริโภค
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักการตลาดในการกำหนดภาพลักษณ์ตราสินค้าทั้งสินค้าประเภทที่ใช้ส่วนตัว และใช้ในที่สาธารณะ ให้สอดคล้องและตรงกับกลุ่มผู้บริโภค เป้าหมายมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อศึกษาแนวคิดใหม่เกี่ยวกับความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคและการกำกับการแสดงออกของตนเอง

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มนิสิตนักศึกษา และกลุ่มคนรับทำงานอายุประมาณ 20 – 40 ปี ที่มีความสามารถในการตัดสินใจซื้อและมีกำลังซื้อสินค้าด้วยตนเอง จำนวน 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามเบื้องต้น เพื่อใช้ในการหาสินค้าและตราสินค้าสำหรับเป็นตัวแทนของสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนตัว

2. แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชาราษฐของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคทั้ง 4 มิติดามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) โดยใช้แบบสอบถามจากการวิจัยของ วัสดุ์ จันทร์ประลักษณ์ (2545) ที่ตัดแปลงเป็นภาษาไทย และได้ทำการหาความเที่ยง ความตรงเรียบร้อยแล้ว จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ตามแนวคิดของ Mark Snyder ที่พัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน และนิสิตปริญญาโทสาขาวิจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการหาสินค้าและตราสินค้าที่ใช้เป็นตัวแทนของสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนตัว

2. เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในข้อ 1 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อหาตัวแทนของสินค้าและตราสินค้า สำหรับสินค้าสาธารณะและสินค้าส่วนตัว ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงข้อมูลทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นจำนวน 20 คน

		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	10	50.0
	หญิง	10	50.0
	รวม	20	100.0
อายุ (ปี)	20-25	8	40.0
	26-30	3	15.0
	31-35	4	20.0
	36-40	5	25.0
	รวม	20	100.0
การศึกษา	มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	2	10.0
	มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	2	10.0
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	10.0
	ปริญญาตรี	11	55.0
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	15.0
	รวม	20	100.0
รายได้ (บาท)	น้อยกว่า 10,000	4	20.0
	10,000 - 15,000	6	30.0
	15,001 - 20,000	1	5.0
	20,001 - 25,00	3	15.0
	25,001 - 30,000	2	10.0
	มากกว่า 30,000	4	20.0
	รวม	20	100.0
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1	5.0
	บริษัทเอกชน	8	40.0
	ธุรกิจส่วนตัว	1	5.0
	รับจ้าง	3	15.0
	นิสิต/นักศึกษา	5	25.0
	ค้าขาย	2	10.0
	รวม	20	100.0

		ความถี่	ร้อยละ
สถานภาพทาง ครอบครัว	โสด	16	80.0
	สมรส	2	10.0
	แยกกันอยู่/หม้าย	2	10.0
	รวม	20	100.0

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่ามีกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงจำนวนเท่ากัน ที่มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี การศึกษาส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ ระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่ 10,000 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพโสด

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของสินค้าสารณะ และสินค้าส่วนตัวจาก ความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

		ความถี่	ร้อยละ
สินค้าส่วนตัว	สนับสนุน้ำ	7	35.0
	แปรงสีฟัน	6	30.0
	ไฟมลังหน้า	3	15.0
	แชมพู	2	10.0
	น้ำยาบ้วนปาก	1	5.0
	ไนน์ชัคฟัน	1	5.0
	รวม	20	100.0
สินค้าสารณะ	โทรศัพท์มือถือ	11	55.0
	รถยนต์	3	15.0
	นาฬิกาข้อมือ	3	15.0
	เสื้อผ้า	2	10.0
	น้ำดื่ม	1	5.0
	รวม	20	100.0

จากตารางที่ 2.2 จะเห็นได้ว่าตัวแทนสินค้าส่วนตัว และสินค้าสารณะตามความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ สนับสนุน้ำ และโทรศัพท์มือถือ ตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนหาตราสินค้าของ สนับสนุน้ำ และโทรศัพท์มือถือ จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่า

สนับสนุน้ำเป็นตัวแทนของสินค้าส่วนตัว และกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าโทรศัพท์มือถือเป็นตัวแทนของสินค้าสาธารณะ ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของตราสินค้าตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ตราสินค้า		ความถี่	ร้อยละ
สนับสนุน้ำ	Lux	6	31.58
	Protex	3	15.79
	Imperial Leather	3	15.79
	Saveguard	2	10.53
	นกแก้ว	2	10.53
	Dove	1	5.26
	Palmolive	1	5.26
	Amway	1	5.26
	รวม	19	100
โทรศัพท์มือถือ	Nokia	11	35.48
	Samsung	8	25.81
	Motorola	5	16.13
	Sony Ericson	3	9.68
	i - phone	2	6.45
	i - mobile	1	3.23
	LG	1	3.23
รวม		31	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของตราสินค้าในตารางที่ 2.3 แสดงให้เห็นว่า ตราสินค้า 3 อันดับแรกที่เป็นตัวแทนของสนับสนุน้ำ ได้แก่ Lux, Protex และ Imperial Leather ส่วนตราสินค้า 3 อันดับแรกที่เป็นตัวแทนของโทรศัพท์มือถือ ได้แก่ Nokia, Samsung และ Motorola ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ตราสินค้าดังกล่าวเป็นตราสินค้าสำหรับใช้ในการวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคทั้ง 4 มิติตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) ที่นำมาจากการวิจัยของ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545) สำหรับการเก็บข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค

วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545) ได้นำมาตรวัดนี้มาจากการวิจัยที่มีอยู่แล้ว ซึ่งผ่านการทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) เรียบร้อยแล้วด้วย และนอกจากนี้ วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545) ยังทำการทดสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้นักวิชาการทางโฆษณาตรากทดสอบความถูกต้องของภาษา เพื่อปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามให้มีความชัดเจน และถูกต้องมากยิ่งขึ้น จากนั้นก็นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำ การทดสอบ (Pre-test) จำนวน 20 ชุด กับกลุ่มคนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และทำการทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือโดยการใช้สูตร Conbach's alpha และได้ค่าความเที่ยงตามมิติของความสอดคล้องในตนเองดังนี้

- ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงของตราสินค้ามีค่าความเที่ยงที่ระดับ 0.92
- ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติของตราสินค้ามีค่าความเที่ยงที่ระดับ 0.91
- ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมของตราสินค้ามีค่าความเที่ยงที่ระดับ 0.94
- ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติของตราสินค้ามีค่าความเที่ยงที่ระดับ 0.91

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสามารถนำมาตรวัดความสอดคล้องในตนเองฉบับนี้มาใช้ได้เลย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เปลี่ยนตราสินค้าที่ใช้ ซึ่งจะได้จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จริงจำนวน 20 คน ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ อีกทั้งจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดความสอดคล้องในตนเองที่นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 180 คน พบร่วมกับ Cronbach's Alpha เท่ากับ .865 ถือว่ามีความเที่ยงในระดับที่เชื่อถือได้

มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ที่พัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนย และนิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวิชา 47735 การวัดทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychological Measurement) และต่อมา นิตยา รัตนพิชิต (2534) ได้นำไปหาความตรง ซึ่งได้มาตรวัดที่มีความเที่ยงและความตรงจำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. เริ่มจากการศึกษาการสร้างมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนฉบับ Snyder (1985) ทำการแปลและเรียบเรียงข้อกระง 18 ข้อเป็นภาษาไทย และสร้างข้อกระงเพิ่มอีก

จำนวน 42 ข้อ โดยแบ่งเป็นองค์ประกอบ 3 ด้าน และในแต่ละองค์ประกอบยังแบ่งเป็นข้อกระทงทางบวกและลบ ตามหลักทฤษฎีของ Snyder ได้แก่

- 1.1 ด้านการควบคุมการแสดงออกของตน (Expressive Self-Control)
- 1.2 ด้านการแสดงออกในสังคม (Social Stage Presence)
- 1.3 ด้านการแสดงตนตามความคาดหวังของผู้อื่น (Other-Directed Self-Presentation)
2. พิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องทางภาษา ของข้อกระทงที่เปลี่ยนมาทั้ง 18 ข้อและที่สร้างเพิ่มอีก 42 ข้อ พร้อมปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน และคณะผู้ศึกษา 12 ท่าน
3. นำข้อกระทงทั้ง 60 ข้อที่ปรับปรุงแล้ว มาสร้างเป็นชุดของมาตรฐานที่มีคำตอบให้เลือก 4 ระดับได้แก่ จริงมาก จริง ไม่จริง และ ไม่จริงมาก ซึ่งในจำนวน 60 ข้อนี้ประกอบไปด้วยข้อกระทงทางบวก 29 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 31 ข้อ
4. คณะผู้สร้างมาตรฐานนำร่องวัดการกำกับการแสดงออกของตนจำนวน 60 ข้อไปฯ คุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน ประกอบไปด้วยนิสิตนักศึกษาจากโรงเรียนกุญเทพการ ปัญชีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ด้วยวิธีการ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆในมาตรฐาน (Corrected Item-Total Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อซึ่งประกอบไปด้วยข้อกระทงทางบวก 21 ข้อและข้อกระทงทางลบ 19 ข้อ

จากนั้น นิตยา รัตนพิชิต (2534) ได้วิเคราะห์ความตรงของมาตรฐานด้วยวิธีการใช้กลุ่มที่ทราบลักษณะอยู่แล้ว (Known Group) โดยนำมาวัดการกำกับการแสดงออกของตนทั้ง 40 ข้อไปให้กับกลุ่มที่คาดว่าจะมีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ได้แก่ พนักงานต้อนรับบุนเครื่องบินและประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า จำนวน 77 คน และผู้ที่คาดว่าจะมีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ได้แก่ นักศึกษาจิตกรรมปี 5 และวิศวกร จำนวน 79 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ซึ่งพบว่ากลุ่มที่คาดว่ามีการกำกับการแสดงออกของตนสูงได้คะแนนจากมาตรฐานด้วยการกำกับการแสดงออกของตนสูงกว่ากลุ่มที่คาดว่ามีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($M = 18.01, SD = 13.58$ vs $M = 9.58, SD = 16.34, F = 12.26, p < .001$) และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ได้เท่ากับ .82 แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานด้วยการกำกับการแสดงออกของตนสูงนี้สามารถจำแนกผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำออกจากกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ศิรินี ลิขิตวนิชกุล (2535) ยังได้นำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนจำนวน 40 ข้อ มาทดสอบความเที่ยงด้วยการทดสอบช้าอีกรั้ง โดยนำไปใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 294 คน และเงินระยะห่างระหว่างการเก็บข้อมูลครั้งแรกและครั้งที่สองเป็นเวลา 2-3 สัปดาห์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากการทดสอบช้าเท่ากับ .98 ($r = .98$) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าจากการทดสอบครั้งแรกเท่ากับ .94 และจากการทดสอบช้าเท่ากับ .93

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสามารถนำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนฉบับนี้มาใช้ในงานวิจัยได้โดยเนื่องจากผ่านการทดสอบความเที่ยงความตrongมาอย่างดี ทำให้มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนฉบับนี้เป็นมาตรวัดที่มีคุณภาพสูง และจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดความสอดคล้องในตนเองหลังจากนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 180 คน พบว่า มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .949 ถือว่ามีความเที่ยงในระดับที่สูงมาก

การเก็บข้อมูล

1. เก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อหาสินค้าและตราสินค้าที่จะใช้เป็นตัวแทนของสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนตัว โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenient Method)
2. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 180 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenient Method) ตามสถานที่ต่างๆ ดังนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จามจุรีสแควร์ ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง และห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอกเอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนั้นต้องเป็นผู้ที่กำลังใช้ตราสินค้าเดียวกันกับตราสินค้าที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นการเก็บรวมรวมข้อมูลจึงเป็นการเก็บรวมรวมข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการลงรหัสและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อคำนวณค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัย ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ในการหาค่ามัธยมเลขคณิต ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา

2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ของ Scheffe ในกรณีความแตกต่างของมิติความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค
3. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐาน
4. ใช้ค่าสถิติ t – test เพื่อคำนวณหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประเภทสินค้ากับมิติความสอดคล้องในตนเอง และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการกำกับการแสดงออกของตนกับมิติความสอดคล้องในตนเอง
5. ใช้สถิติ Chi - Square เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการหาความสัมพันธ์จากการทดสอบค่า Pearson Chi – Square

บทที่ 3 ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของตนกับประเภทของสินค้าต่อความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค” ในครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 20 – 40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 180 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ จำนวนข้อ คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและสูงสุดของข้อมูลจริง มัชณิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรฐานของมาตรัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค และมาตรัดการกำกับการแสดงออกของตน

ส่วนที่ 2 ลักษณะด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ผลการแสดงภาพลักษณ์ตราสินค้าในการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ผลการวัดค่าตัวแปรความสอดคล้องในตนเอง ประเภทสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

จากการจำแนกข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา (ดูตารางที่ 3.1) พบร่วมมาตรฐาน วัดการกำกับการแสดงออกของตน (SM) จำนวน 40 ข้อ มีคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐานคือ - 80 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐานคือ 80 คะแนน คะแนนต่ำสุดของข้อมูลจริงคือ - 42 คะแนน และคะแนนสูงสุดของข้อมูลจริงคือ 51 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.43

มาตรัดความสอดคล้องในตนเองของอย่างแท้จริง (ASC) จำนวน 3 ข้อ มีคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐานคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตรฐานคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุดของข้อมูลจริงคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดของข้อมูลจริงคือ 14 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.72

มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ (ISC) จำนวน 3 ข้อ มีคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุดของข้อมูลจริงคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดของข้อมูลจริงคือ 13 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.01

มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองทางสังคม (SSC) จำนวน 3 ข้อ มีคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุดของข้อมูลจริงคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดของข้อมูลจริงคือ 14 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.95

มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ (ISSC) จำนวน 3 ข้อ มีคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตราคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุดของข้อมูลจริงคือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุดของข้อมูลจริงคือ 14 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.22

จากการศึกษาครั้นนี้ ผู้วิจัยไม่พบข้อมูลสูญหายในมาตรวัดใดๆทั้งสิ้น ดังนั้นจึงสามารถคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้จากข้อมูลจริงทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างตอบลงในมาตรวัด ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนข้อ คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตรา คะแนนต่ำสุดและสูงสุดของข้อมูลจริง มัชณิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตราต่างๆ (N=180)

มาตรวัด	จำนวนข้อ	คะแนน		คะแนน		คะแนน		M	SD
		ต่ำสุดของมาตรา	สูงสุดของมาตรา	ต่ำสุดของข้อมูลจริง	สูงสุดของข้อมูลจริง				
SM	40	-80	80	-42	51	4.66	23.43		
ASC	3	3	15	3	14	9.73	1.72		
ISC	3	3	15	3	13	9.71	2.01		
SSC	3	3	15	3	14	9.17	1.95		
ISSC	3	3	15	3	14	9.45	2.22		

ส่วนที่ 2 ลักษณะด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพทางครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เพศ

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คนตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็น:

เพศหญิงและเพศชายอย่างละเท่าๆกัน เป็นเพศหญิงจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศชายจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	90	50.0
หญิง	90	50.0
รวม	180	100.0

อายุ

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คนตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างอายุ 26 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.8 ตามด้วยกลุ่มตัวอย่างอายุ 31 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 ดังรายละเอียดในตาราง 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-25 ปี	62	34.4
26-30 ปี	59	32.8
31-35 ปี	40	22.2
36-40 ปี	19	10.6
รวม	180	100.0

ระดับการศึกษา

จากการจำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา (ดูตารางที่ 3.4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง

ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 6.1

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
นรรยมปลายหรือเทียบเท่า	18	10.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7	3.9
ปริญญาตรี	144	80.0
สูงกว่าปริญญาตรี	11	6.1
รวม	180	100.0

ระดับรายได้

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับรายได้ พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงมาคือ 20,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.9 อันดับที่สามได้แก่ 25,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.3 ตามด้วยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,001 – 20,000 บาท และ 10,000 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ 10.6 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 3.5)

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	44	24.4
10,000 - 15,000	19	10.6
15,001 - 20,000	23	12.8
20,001 - 25,00	43	23.9
25,001 - 30,000	33	18.3
สูงกว่า 30,000	18	10.0
รวม	180	100.0

อาชีพ

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพในตารางที่ 3.6 พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาคือ นิสิต/นักศึกษา

คิดเป็นร้อยละ 30 ตามด้วยธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 22.8 และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	7.8
บริษัทเอกชน	62	34.4
ธุรกิจส่วนตัว	41	22.8
รับจ้าง	2	1.1
นิติบุคคล/นักศึกษา	54	30.0
แม่บ้าน	7	3.9
รวม	180	100.0

สถานภาพทางครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 21.7 ดังรายละเอียดในตาราง 3.7

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
โสด	141	78.3
สมรส	39	21.7
แยกกันอยู่/หย่า	0	0
รวม	180	100.0

ส่วนที่ 3 ผลการแสดงภาพลักษณ์ตราสินค้าในการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของประเภทสินค้าที่มีต่อความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคนั้น เครื่องมือที่นำมาใช้วัดความสอดคล้องในตนเอง ผู้วิจัยได้นำมาจากมาตรฐานสอดคล้องในตนเองแบบใหม่ (New Method) ของ Sirgy และคณะ (1997) ซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องในตนเองจากประสบการณ์โดยตรงของผู้บริโภค เริ่มจากการให้กลุ่มตัวอย่างจินตนาการ

ถึงภาพลักษณ์ผู้ใช้ตราสินค้าที่นำมาศึกษา และให้เขียนบรรยายเป็นคำคุณศัพท์สันฯ ลงในแบบสอบถาม ทำให้ทราบถึงภาพลักษณ์ตราสินค้าในการรับรู้ของผู้บริโภค

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวแทนของประเทศไทยสินค้าสาระนะ และใช้สนับสนุน้ำเป็นตัวแทนของประเทศไทยสินค้าส่วนตัว ซึ่งตราสินค้าที่นำมาศึกษานั้นได้แก่ โทรศัพท์มือถือ Nokia, โทรศัพท์มือถือ Samsung และโทรศัพท์มือถือ Motorola สำหรับตราสินค้าของสนับสนุน้ำได้แก่ สนับสนุน้ำ Lux, สนับสนุน้ำ Protex และสนับสนุน้ำ Imperial Leather จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia มีลักษณะเป็นคนที่ทันสมัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์ คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นคนที่มีลักษณะ มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์มากที่สุด รองลงมาคือ ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 23.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola จะมีลักษณะเป็นคนที่ สุขุม/เรียบร้อย มากที่สุด รองลงมาคือ เรียบง่าย คิดเป็นร้อยละ 26.7 และ 23.3 (ดูตารางที่ 3.8)

ตารางที่ 3.8 แสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia, โทรศัพท์มือถือ Samsung และโทรศัพท์มือถือ Motorola ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ตราสินค้า	ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้า	ความถี่	ร้อยละ
Nokia	ทันสมัย	10	33.3
	มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	6	20.0
	เรียบง่าย	3	10.0
	ดำเนินถึงความคุ้มค่า	2	6.7
	ธรรมชาติ/เขียว	2	6.7
	นิยมของแบรนด์เนม	1	3.3
	ติดตามเทคโนโลยีของNokia	1	3.3
	ตามกระแสนิยม	1	3.3
	ไม่สนใจลิสต์รอบข้าง	1	3.3
	มั่นคง	1	3.3
	ซื้อมีซ้ำ	1	3.3
	เร่งรีบ/กระฉับกระเฉง	1	3.3
	รวม	30	100.0

ตราสินค้า	ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้า	ความถี่	ร้อยละ
Samsung	มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	10	33.3
	ทันสมัย	7	23.3
	หรูหรา/มีระดับ	7	23.3
	เป็นตัวของตัวเอง	2	6.7
	ธรรมชาติ/เขย่า	1	3.3
	เง่งรีบ/กระฉับกระเฉง	1	3.3
	เปื่อยNokia	1	3.3
	สนุกสนาน/ร่าเริง	1	3.3
รวม		30	100.0
Motorola	สุขุม/เรียบร้อย	8	26.7
	เรียบง่าย	7	23.3
	ธรรมชาติ/เขย่า	4	13.3
	เป็นตัวของตัวเอง	4	13.3
	เง่งรีบ/กระฉับกระเฉง	2	6.7
	เป็นผู้ใหญ่	2	6.7
	มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	1	3.3
	ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง	1	3.3
	หรูหรา/มีระดับ	1	3.3
รวม		30	100.0

ในส่วนของประเภทสินค้าส่วนตัวนั้น พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าผู้ที่ใช้สนู๊อวน้ำ Lux มีลักษณะเป็นคนที่มีเสน่ห์/น่าหลงใหล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7 ตามด้วย รักสวยรักงาม คิดเป็นร้อยละ 20 สำหรับผู้ที่ใช้สนู๊อวน้ำ Protex กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นคนที่มีลักษณะสนใจตัวเอง/รักสุขภาพมากที่สุด รองลงมาคือ สุขภาพดี/แข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 50 และ 33.3 ตามลำดับ และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้ที่ใช้สนู๊อวน้ำ Imperial Leather เป็นคนที่มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์ และ มีเสน่ห์/น่าหลงใหล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.3 ตั้งรายละเอียดในตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9 แสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำ Lux, สบู่อาบน้ำ Protex และสบู่อาบน้ำ Imperial Leather ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ตราสินค้า	ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้ตราสินค้า	ความถี่	ร้อยละ
Lux	มีเสน่ห์/น่าหลงไหล	11	36.7
	รักสุขุมรักงาน	6	20.0
	หรูหรามีระดับ	4	13.3
	นุ่มนวล/อ่อนหวาน	4	13.3
	มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	3	10.0
	เรียบง่าย	2	6.7
	รวม	30	100.0
Protex	สนใจตัวเอง/รักสุขภาพ	15	50.0
	สุขภาพดี/แข็งแรง	10	33.3
	รักสะอาด	5	16.7
	รวม	30	100.0
Imperial Leather	มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	7	23.3
	มีเสน่ห์/น่าหลงไหล	7	23.3
	เรียบง่าย	5	16.7
	ธรรมชาติ/เขียวๆ	5	16.7
	พิเศษดี/ซางเลือก	3	10.0
	เป็นตัวของตัวเอง	2	6.7
	ขอบกลิ่นหอม	1	3.3
	รวม	30	100.0

จากตารางที่ 3.10 พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือทั้งสามตราสินค้าว่าเป็นคนที่ทันสมัย และมีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาคือเป็นคนเรียบง่าย คิดเป็นร้อยละ 11.1

ตารางที่ 3.10 แสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือหั้งสมาร์ตราสินค้า ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือหั้งสมาร์ตราสินค้า	ความถี่	ร้อยละ
ทันสมัย	17	18.9
มีรสนิยม/ดูดีมีสไตล์	17	18.9
เรียบง่าย	10	11.1
สุขุม/เรียบร้อย	8	8.9
หรูหรากว่าเดิม	8	8.9
ธรรมชาติ/เขย่า	7	7.8
เป็นตัวของตัวเอง	6	6.7
เร่งรีบ/กระฉับกระเฉง	4	4.4
คำนึงถึงความคุ้มค่า	2	2.2
เป็นผู้ใหญ่	2	2.2
นิยมของแบรนด์เนม	1	1.1
ติดตามเทคโนโลยีของNokia	1	1.1
ตามกระแสนิยม	1	1.1
ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง	1	1.1
มั่นคง	1	1.1
ชุ่มช้ำม	1	1.1
ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง	1	1.1
เป็นNokia	1	1.1
สนุกสนาน/ร่าเริง	1	1.1
รวม	90	100.0

ในส่วนของภาพลักษณ์ผู้ใช้สู่อาบน้ำหั้งสมาร์ตราสินค้า พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้ที่ใช้สู่อาบน้ำหั้งสมาร์ตราเป็นคนที่มีเสน่ห์/น่าหลงไหลมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20 ตามด้วยเป็นคนที่สนใจตัวเอง/รักสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.11

ตารางที่ 3.11 แสดงค่าความถี่และร้อยละของภาพลักษณ์ผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำทั้งสามตราสินค้า ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำทั้งสามตราสินค้า	ความถี่	ร้อยละ
มีเสน่ห์/น่าหลงใหล	18	20.0
สนใจตัวเอง/รักสุขภาพ	15	16.7
มีมนต์เสน่ห์/ดูดีมีสไตล์	10	11.1
สุขภาพดี/แข็งแรง	10	11.1
เรียบง่าย	7	7.8
รักสุขภาพรักงาน	6	6.7
ธรรมชาติ/เขียวๆ	5	5.6
รักสังคม	5	5.6
หรูหรา/มีระดับ	4	4.4
ผู้มั่นวัล/อ่อนหวาน	4	4.4
พิถีพิถัน/ซ่างเลือก	3	3.3
เป็นตัวของตัวเอง	2	2.2
ขอบกลิ่นหอม	1	1.1
รวม	90	100.0

ส่วนที่ 4 ผลการวัดค่าตัวแปรประเทสินค้า ความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค และการกำกับการแสดงออกของตน

จากตารางที่ 3.12 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองต่อสินค้าสาระนั้นซึ่งแบ่งได้ 4 มิติ พ布ว่ากกลุ่มตัวอย่างมีค่าความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.13 รองลงมาคือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.12 รองลงมาคือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.97 และต่ำสุดคือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 8.84

ตารางที่ 3.12 แสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าสาธารณะ

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	Mean	SD
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	9.13	1.87
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	8.84	2.07
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	9.12	2.13
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ	8.97	2.47

และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองในแต่ละมิติต่างๆ ของสินค้าสาธารณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One – Way ANOVA และการทดสอบรายคู่ของ Scheffe พบร่วมกันที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.53, p < .05$) (ดูตารางที่ 3.13)

ตารางที่ 3.13 แสดงผลของ One – Way ANOVA ของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าสาธารณะ

ประเภทสินค้า	ค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองมิติต่างๆ*				<i>F</i>	<i>p</i>	Post-hoc Analysis
	1	2	3	4			
สินค้าสาธารณะ	9.13	8.84	9.12	8.97	$F = 4.53$	.000	2-3

* 1 คือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง 2 คือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ
3 คือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม 4 คือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ

ขณะที่ค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองต่อสินค้าส่วนตัว (ดูตารางที่ 3.14) กลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.57 รองลงมาคือความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง มีค่าเฉลี่ยที่ 10.34 ตามด้วยความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.92 และสุดท้ายคือความสอดคล้องในตนเองทางสังคม มีค่าเฉลี่ยที่ 9.23

ตารางที่ 3.14 แสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าส่วนตัว

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	Mean	SD
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	10.34	1.31
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	10.57	1.53
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	9.23	1.76
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ	9.92	1.84

และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองในแต่ละมิติต่างๆ ของสินค้าส่วนตัว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One – Way ANOVA และการทดสอบรายคู่ของ Scheffe พบร่วมกันที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.68, p < .05$) (ดูตารางที่ 3.15)

ตารางที่ 3.15 แสดงผลของ One – Way ANOVA ของความสอดคล้องในตนเองของสินค้าส่วนตัว

ประเภทสินค้า	ค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองมิติต่างๆ*				<i>F</i>	<i>p</i>	Post-hoc Analysis
	1	2	3	4			
สินค้าส่วนตัว	10.34	10.57	9.23	9.92	$F = 3.68$	.001	2-4

* 1 คือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง 2 คือ ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ
3 คือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม 4 คือความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ

นอกจากนี้เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองระหว่างสินค้าสารณะและสินค้าส่วนตัว พบร่วมกันที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ยกเว้นมิติของความสอดคล้องในตนเองทางสังคมเพียงมิติเดียวที่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) โดยที่ความสอดคล้องในตนเองของสินค้าส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าสินค้าสารณะ ในทุกมิติของความสอดคล้องในตนเอง (ดูตารางที่ 3.16)

ตารางที่ 3.16 เสตดการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของสินค้า
สาธารณณะและสินค้าส่วนตัว

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	สินค้าสาธารณะ		สินค้าส่วนตัว		t – test*	p
	Mean	SD	Mean	SD		
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	9.13	1.87	10.34	1.31	-5.007	.000**
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	8.84	2.07	10.57	1.53	-6.336	.000**
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	9.12	2.13	9.23	1.76	-.381	.704
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ	8.97	2.47	9.92	1.84	-2.902	.004**

* df = 178

** p < .05

สำหรับตัวแปรการกำกับการแสดงของตนนั้นแบ่งเป็นผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำและสูง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.42 รองลงมาคือความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.41 และมีความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในระดับต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.19 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.17

ตารางที่ 3.17 เสตดค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	Mean	SD
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	10.42	1.72
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	10.41	2.01
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	8.19	1.40
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ	8.53	1.96

ส่วนผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะมีความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.40 รองลงมาคือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม มีค่าเฉลี่ยที่ 10.20 และมีความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 8.97 (ดูตารางที่ 3.18)

**ตารางที่ 3.18 แสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของผู้ที่มีการกำกับการ
แสดงออกของตนสูง**

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	Mean	SD
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	9.02	1.42
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	8.97	1.74
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	10.20	1.92
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ	10.40	2.08

นอกจากนี้เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองระหว่างสินค้าสารณะและสินค้าส่วนตัว พบร่วมกันแต่ละมิติของความสอดคล้องในตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.19

**ตารางที่ 3.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองของผู้ที่มีการ
กำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ**

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	ผู้ที่มีการกำกับการ แสดงออกของตนต่ำ		ผู้ที่มีการกำกับการ แสดงออกของตนสูง		t – test*	<i>p</i>
	Mean	SD	Mean	SD		
ความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริง	10.42	1.72	9.02	1.42	5.934	.000**
ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ	10.41	2.01	8.97	1.74	5.093	.000**
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม	8.19	1.40	10.20	1.92	-8.032	.000**
ความสอดคล้องในตนเองทางสังคมใน อุดมคติ	8.53	1.96	10.40	2.08	-6.214	.000**

* df = 178

** $p < .05$

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA) และการทดสอบ Chi – Square เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ซึ่งตัวแปรต้นในการศึกษาได้แก่ ประเภทของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน ส่วนตัวเปรียบเทียบกับความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคที่ได้จากการนำค่านอน ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม (SSC + ISSC) ลบด้วยค่านอนความสอดคล้องใน

ตนเองที่คำนึงถึงตัวตน (ASC + ISC) และได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มจากคะแนนตัวแปรตามดังนี้

- กลุ่มที่มีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนตัวแปรตามเป็นลบ
- กลุ่มที่มีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนตัวแปรตามเป็นบวก

โดยจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของสินค้ากับกลุ่มที่มีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับการแสดงออกของตนกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งมิติความสอดคล้องในตนเองออกเป็นสองประเภทดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ซึ่งจากการวิจัยพบว่าจากการกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผู้ที่สามารถแบ่งกลุ่มได้จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 93.9 เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คนที่มีคะแนนความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนเท่ากับคะแนนความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม ทำให้ค่าความสอดคล้องในตนเองมีค่าเป็นศูนย์ จึงไม่สามารถแบ่งประเภทของกลุ่มตัวอย่างได้ ซึ่งจากการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 169 คนที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างได้นั้น พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 และมีผู้ที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้ามากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน ดังตารางที่ 3.20

ตารางที่ 3.20 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของความสอดคล้องในตนเอง

ประเภทของความสอดคล้องในตนเอง	ควรมี	ร้อย%
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน	89	49.4
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม	80	44.4
รวม	169	93.9
กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถแบ่งประเภทได้	11	6.1
รวม	180	100.0

จากตารางที่ 3.21 แสดงถึงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเอง และค่าการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม ในแต่ละประเภทของความสอดคล้องในตนเองตามที่ผู้วิจัยได้แบ่งไว้ พบร่ว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 3.21 แสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่มีความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกัน

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	กลุ่มที่ 1 ^(a)		กลุ่มที่ 2 ^(b)		t – test*	<i>p</i>
	Mean	SD	Mean	SD		
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน	21.19	3.27	18.01	2.01	7.497	.000**
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม	16.44	3.04	21.43	2.35	-11.798	.000**

* df = 167

** $p < .05$

a ผู้ที่มีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

b ผู้ที่มีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

สำหรับการกำกับการแสดงออกของตนเองนั้นผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 และ 73 โดยจะได้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและต่ำอย่างละ 48 คน รวมทั้งสิ้นคิดเป็น 96 คน

จากตารางที่ 3.22 แสดงถึงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเอง และค่าการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและต่ำในแต่ละประเภทของความสอดคล้องในตนเองตามที่ผู้วิจัยได้แบ่งไว้ พบร่ว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 3.22 แสดงค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม จำแนกตามการกำกับการแสดงออกของตน

มิติของความสอดคล้องในตนเอง	การกำกับการแสดงออกของตน					
	สูง		ต่ำ		t – test*	p
	Mean	SD	Mean	SD		
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน	18.27	2.18	22.48	1.88	10.129	.000**
ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม	27.77	2.66	17.04	2.13	-9.609	.000**

* df = 167

** p < .05

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ มีความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลของทุกกลุ่มตามที่ได้แบ่งไว้มาใช้ในการทดสอบสมมติฐานต่อไป

สมมติฐานข้อที่ 1 คือ ในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ ผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ จะมีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.23 แสดงค่ามัธยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสอดคล้องในตนเอง ทั้งนี้การคิดคะแนนความสอดคล้องในตนเองจากแบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้ใช้ตราสินค้า คิดจากคะแนนของความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม (SSC + ISSC) ลบด้วยความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน (ASC + ISC)

ตารางที่ 3.23 แสดงค่ามัธยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสอดคล้องในตนเอง จำแนกตามประเภทของสินค้าและการกำกับการแสดงออกของตน

ประเภทของสินค้า	การกำกับการแสดงออกของตน						รวม		
	ต่ำ			สูง					
	n	M	SD	n	M	SD	N	M	SD
สินค้าสาธารณะ	12	-5.42	1.24	25	3.80	2.60	37	.81	4.91
สินค้าส่วนตัว	36	-5.44	1.58	23	3.17	1.30	59	-2.08	4.48
รวม	48	-5.44	1.49	48	3.50	2.08	96	-.97	4.84

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) ของคะแนนความสอดคล้องในตนเองพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของสินค้าและการกำกับการแสดงออกของตน [$F(1, 92) = .558, ns$] และพบว่าประเภทของสินค้าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 92) = .667, ns$] แต่การกำกับการแสดงออกของตนมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 92) = .496, 153, p < .05$] โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้า ($M = -5.44, SD = 1.49$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมในการประเมินสินค้า ($M = 3.50, SD = 2.08$) ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3.24

ตารางที่ 3.24 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ตามประเภทของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน ด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
ประเภทของสินค้า (A)	1	.667	.416
การกำกับการแสดงออกของตน(B)	1	496.15**	.000
A x B	1	.558	.457
ความคลาดเคลื่อน	92	(3.29)	

หมายเหตุ ค่าตัวเลขในวงเล็บเป็นค่า MSE

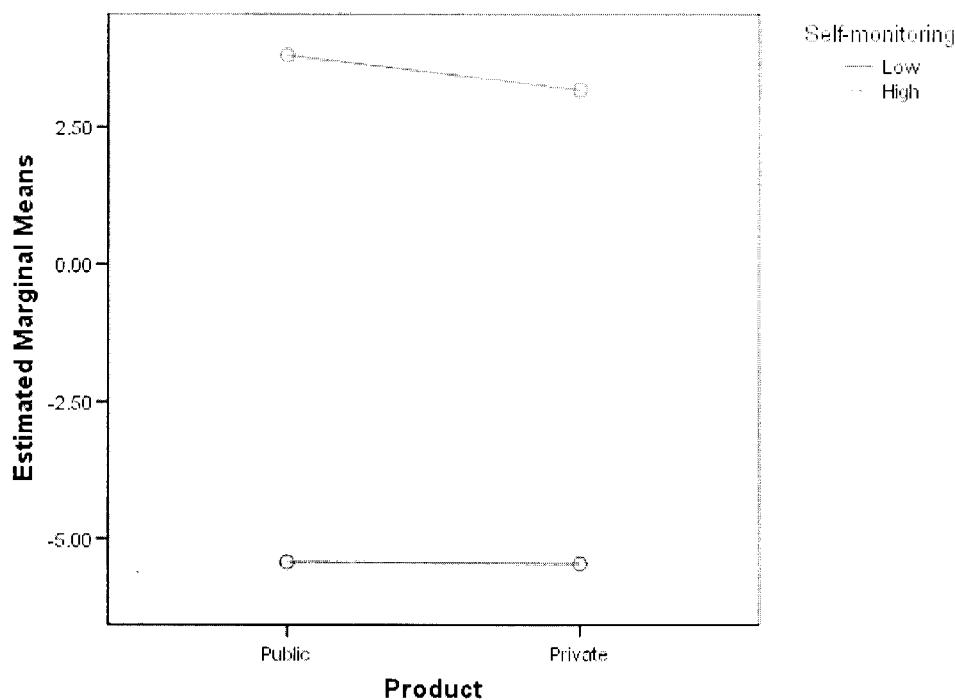
** $p < .05$

ดังนั้นในสมมติฐานข้อที่ 1 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) สรุปได้ว่าในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนและความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมไม่แตกต่างกัน $[F(1, 92) = .667, ns]$

ในสมมติฐานข้อที่ 2 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ มีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $[F(1, 92) = 496.153, p < .05]$

แผนภาพที่ 3.1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของความสอดคล้องในตนเอง จำแนกตามประเภทของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน

Estimated Marginal Means of Self-congruence

แผนดัง แสดงถึงระดับความแย้งของความสอดคล้องในตนเอง
แผนนอน คือ ประเภทของสินค้าได้แก่ สินค้าส่วนตัว และสินค้าสาธารณะ

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

จากแผนภาพที่ 3.1 จะเห็นได้ว่าในกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำนั้น ในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับคะแนนของความสอดคล้องในตนเองในเป็นลบ ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้าห้างสองประเภท ขณะที่ในกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะมีระดับคะแนนของความสอดคล้องในตนเองเป็นบวกและสูงกว่ากลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งหมายความว่ากลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม ในการประเมินสินค้าห้างสองประเภท ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานในข้อที่ 2.1 และ 2.2

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้า ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมในการประเมินสินค้า

นอกจากนี้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นคือ ประเภทของสินค้า โดยมีความสอดคล้องในตนเองของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรตาม ซึ่งจากการที่ 3.25 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

จากหัวข้อ Case Processing Summary จะพบว่าตัวแปร 2 ตัวที่ศึกษาคือประเภทของสินค้า (Product Types) กับความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค (Self – congruence) ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาคำนวณได้มีจำนวนทั้งสิ้น 169 คน และพบข้อมูลสูญหายจำนวน 11 ข้อมูล เนื่องจากเป็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมและค่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนเท่ากัน ทำให้ค่าความสอดคล้องในตนเองมีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้แบ่งเป็นประเภทสินค้าสาธารณะจำนวน 80 คน และสินค้าส่วนตัวจำนวน 89 คน

จากตารางในหัวข้อ Product Types* Self – congruence Crosstabulation พบร่วมในการประเมินสินค้าส่วนตัว มีกลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนเป็นจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 และมีกลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมเป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมในการประเมินสินค้าส่วนตัว ส่วนการประเมินสินค้าสาธารณะพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมเป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และมีกลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนเป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้าสาธารณะ

นอกจากนี้ในตาราง Chi – Square Tests พบร่วมค่าสหสมพันธ์ Pearson Chi – Square มีค่าเท่ากับ 3.578 ที่ระดับความเสี่ยงเท่ากับ 1 ซึ่งค่า p ของการทดสอบนี้เป็น .059 ถือว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$, $df = 1$)

ดังนั้นในสมมติฐานข้อที่ 1 จากการทดสอบค่าสถิติ Chi – Square สรุปได้ว่าในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนและความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$, $df = 1$)

ตารางที่ 3.25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของประเภทสินค้า และความสอดคล้องในตนเองของผู้บุรุษ

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Product Types* Self – congruence	169	93.9%	11	6.1%	180	100.0%

Product Types* Self – congruence Crosstabulation

		ความสอดคล้องในตนเอง		รวม
		คำนึงถึงตัวตน	คำนึงถึงสังคม	
ประเภทสินค้า	สาขาวิชานะ	จำนวน	36	80
	ร้อยละ		45	100
ส่วนตัว	จำนวน	53	36	89
	ร้อยละ	59.6	40.4	100
รวม	จำนวน	89	80	169
	ร้อยละ	52.7	47.3	100

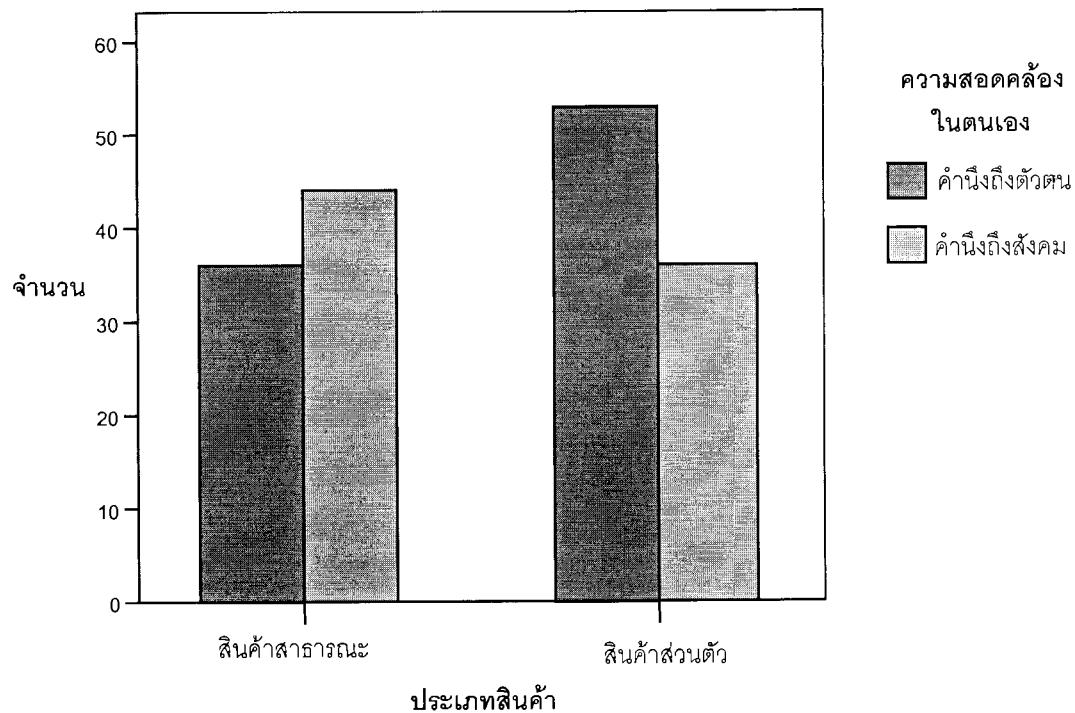
Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	3.578 ^(b)	1	.059		
Continuity Correction _(a)	3.018	1	.082		
Likelihood Ratio	3.589	1	.058		
Fisher's Exact Test				.066	.041
Linear-by-Linear Association	3.557	1	.059		
N of Valid Cases	169				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 37.87.

แผนภาพที่ 3.2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสินค้า และความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค

สมมติฐานข้อที่ 1.1 คือ สินค้าประเภทที่ใช้ส่วนตัว ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

สมมติฐานข้อที่ 1.2 สินค้าประเภทที่ใช้สาธารณะ ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าสมมติฐานในข้อที่ 1 ไม่ได้รับการสนับสนุน ทำให้สมมติฐานย่อยในข้อที่ 1.1 และ 1.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนเช่นเดียวกัน เนื่องจากไม่พบความแตกต่างของความสอดคล้องในตนเองในการประเมินประเภทสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ

สำหรับการวิเคราะห์สมมติฐานในข้อที่ 2 เพิ่มเติมนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสถิติ Chi – Square แต่พบว่ามีจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 5 คน ในบางเซลล์ของการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ได้

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของประเภทสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตนที่มีต่อความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค กล่าวคือต้องการศึกษาว่าประเภทสินค้าที่แตกต่างกันผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และในกลุ่มคนที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำจะมีความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้งสองตัวคือ ประเภทสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกัน ดังรายละเอียดดังไปนี้

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ด้วยสถิติกิริเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางนั้น พบร่วมกับการประเมินสินค้าทั้งสองประเภทนั้น กลุ่มตัวอย่างใช้ความสอดคล้องในตนเองไม่แตกต่างกัน $[F(1, 92) = .667, ns]$

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยการทดสอบค่าสถิติ Chi – Square ในสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งพบว่า ในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะนั้นกลุ่มตัวอย่างจะใช้ความสอดคล้องในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05, df = 1$) กล่าวคือ ในการประเมินสินค้าส่วนตัวมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน (44 คน) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม (36 คน) ส่วนในการประเมินสินค้าสาธารณะพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม (53 คน) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน (36 คน) แต่เมื่อวัดค่าความสัมพันธ์ของทั้งสองตัวแปรโดยการทดสอบค่า Pearson Chi-Square พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งมีผลให้สมมติฐานในข้อที่ 1.1 และ 1.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ผลการวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองทั้งสี่มิติด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวจำแนกตามประเภทของสินค้าพบว่า ในสินค้าส่วนตัวกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ ส่วนสินค้าสาธารณะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความสอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงในระดับสูงสุด

รองลงมาคือ ความสอดคล้องในตนเองทางสังคม ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้

ในวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวในการประเมินสินค้าที่ใช้ส่วนตัวนั้น ให้ผล การศึกษาที่สอดคล้องกับแนวความคิดของ Sirgy (2001) ที่กล่าวว่า ความสอดคล้องในตนเองใน มิติต่างๆ มีอิทธิพลต่อการประเมินตราสินค้าและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยต่างๆ และหนึ่งปัจจัยเหล่านั้นคือประเภทสินค้า โดยหากเป็นสินค้าส่วนตัว เช่น สบู่อาบน้ำ โลชั่นทาผิว ฯ ผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่อย่างจริง หรือไม่ก็ความสอดคล้องใน ตนเองอย่างอุดมคติ เป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้า เพราะผู้บริโภคต้องการใช้สินค้าประเภทนี้ แสดงถึงภาพลักษณ์ของตนเองอย่างที่ตนเองรับรู้ หรืออย่างที่ตนเองประยุกต์เป็น ซึ่งอาจ แตกต่างไปจากมุมมองที่คนอื่นมองเห็น เช่น จากผลการศึกษาที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการ รับรู้ถึงภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำ Lux ว่าเป็นคนที่มีเสน่ห์ น่าหลงใหล หรือผู้ที่ใช้สบู่อาบน้ำ Protex ว่าเป็นคนที่สนใจตัวเอง รักสุขภาพ และภาพลักษณ์ดังกล่าวอาจเหมือนหรือสอดคล้องกับ ภาพลักษณ์ที่กกลุ่มตัวอย่างเป็น หรือประยุกต์ที่จะเป็น ซึ่งอาจจะแตกต่างจากภาพลักษณ์ของ ตนเองในสายตาของคนอื่น

สำหรับสินค้าสาธารณูปโภค Sirgy (2001) กล่าวว่าผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเอง ทางสังคม หรือความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ เป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้า เพราะต้องการใช้ภาพลักษณ์ของตราสินค้านั้นสื่อความหมายภาพลักษณ์ของตนเองอย่างที่คนอื่น เห็นหรือประยุกต์ให้คนอื่นเห็น เช่น จากผลการศึกษาที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึง ภาพลักษณ์ของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia ว่าเป็นผู้ที่ทันสมัย หรือผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung ว่ามีลักษณะเป็นคนที่มีรสนิยม ดูดีมีสไตล์ และภาพลักษณ์ดังกล่าวก็เหมือนหรือ สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่คนอื่nmongเห็น หรือประยุกต์ให้คนอื่nmongเห็น ซึ่ง อาจจะแตกต่างจากการลักษณ์ที่แท้จริงของตนก็ได้ แต่จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เดียวที่พบว่า ในประเภทสินค้าที่ใช้สาธารณูปโภค กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความสอดคล้องใน ตนเองอย่างแท้จริงในระดับสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัสันต์ จันทร์ประเสริฐ (2545) ที่กล่าวว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับแนวคิดที่ Sirgy ได้กล่าวไว้

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้างต้นพบว่าผลการวิจัยเป็นไปตามทฤษฎีความสอดคล้องใน ตนเองตามแนวคิดของ Sirgy (2001) เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่เนื่องจากการวิจัยครั้นี้ผู้วิจัยได้ ศึกษามิติของความสอดคล้องในตนเองโดยวิเคราะห์รวมมิติความสอดคล้องในตนเองทั้ง 4 ด้าน ให้เหลือเพียง 2 ด้านคือ ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนได้จากคะแนนรวมของความ

สอดคล้องในตนเองอย่างแท้จริงกับความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติ และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมได้จากคะแนนรวมของความสอดคล้องในตนเองทางสังคมกับความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นั้นจึงเป็นผลการวิจัยรวมจากมิติความสอดคล้องทั้งสองด้านดังที่ได้กล่าวไป หากพิจารณาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One – Way ANOVA และการทดสอบรายคู่ของ Scheffe จะพบว่าในสินค้าส่วนตัวมีเพียงความสอดคล้องในตนเองอย่างอุดมคติและความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.68, p < .05$) แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับมิติอื่นๆ และในสินค้าส่วนตัวมีเพียงความสอดคล้องในตนเองทางสังคมเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.53, p < .05$) แต่ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับมิติอื่นๆ เช่นกัน ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) และสถิติ Chi – Square พบว่าไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างประเภทของสินค้ากับความสอดคล้องในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น เป็นผลมาจากการประเมินสินค้านั้นผู้บริโภคอาจใช้ตัวแปรอื่นในการประเมินสินค้า นอกเหนือจากการใช้ความสอดคล้องในตนเอง เนื่องจากตามหลักของพฤติกรรมผู้บริโภคนั้น การที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อหรือใช้สินค้าและบริการใดๆ ก็ตามผู้บริโภคจะมีขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ มากมายดังต่อไปนี้

- 1. ความเกี่ยวพัน (Involvement)** คือ ความสำคัญของสินค้าที่มีต่อผู้บริโภค ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล โดยความเกี่ยวพันนี้เป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ที่โดดเด่นระหว่างสินค้ากับผู้บริโภค (Bloch, 1982, Bowen & Chaffee, 1974, อ้างถึงใน Martin 1998) และยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะแรงจูงใจหรือความสนใจของผู้บริโภคที่เกิดจากสิ่งเร้าซึ่งส่งผลต่อการค้นหา ประมวลผลข้อมูล และการตัดสินใจซื้อ (Kapferer & Laurent, 1985, อ้างถึงใน วันดี เหล่าสุวรรณ์ 2545)

- 2. อารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component)** เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเช่นกัน เนื่องจากหากบุคคลมีความรู้สึกดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Positive) จะบ่งบอกถึงความชอบ และหากบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Negative) ก็จะบ่งบอกถึงความไม่ชอบต่อสิ่งนั้น เช่นกัน ดังนั้นหากผู้บริโภค มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสินค้าได้ก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจซื้อหรือเลือกใช้สินค้านั้น ในทางตรงกันข้ามหากผู้บริโภคไม่ชอบสินค้าใด ก็ย่อมที่จะไม่ซื้อหรือใช้สินค้านั้น ถึงแม้ว่าภาพลักษณ์ของตราสินค้านั้นอาจจะตรงกับตัวตนที่แท้จริงของผู้บริโภค หรือตรงกับภาพลักษณ์ที่ผู้บริโภคประนยาอย่างเป็นกิตาม

3. คุณลักษณะทางผลิตภัณฑ์ (Product Attributes) คือ รายละเอียดของผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ซึ่งได้แก่ คุณสมบัติของสินค้า รูปร่างของสินค้า ๆ ซึ่งผู้บริโภคจะทำการประเมินสินค้าจากคุณลักษณะต่างๆ ทางผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด เช่น ผู้บริโภคอาจเลือกซื้อยาสีพันที่มีส่วนผสมของฟลูออร์เพื่อป้องกันฟันผุ ในกรณี ฟลูออร์จะเป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้าของผู้บริโภค เป็นต้น ซึ่งการประเมินสินค้าด้วยปัจจัยนี้ตราสินค้าจะไม่ค่อยมีผลในกลุ่มผู้บริโภคที่ประเมินสินค้าโดยใช้คุณลักษณะทางผลิตภัณฑ์ ผลงานให้ภาพลักษณ์ตราสินค้าไม่มีอิทธิพลต่อการประเมินสินค้าของผู้บริโภคตามไปด้วย

4. ราคา (Price) เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ผู้บริโภคมากใช้ในการประเมินสินค้า เนื่องจากราคาเป็นปัจจัยที่มีความหมายมากหลายมุมมองในการประเมินค่าสินค้า กล่าวคือ ผู้บริโภคบางคนอาจใช้เกณฑ์การประเมินและตัดสินใจโดยพิจารณาที่ราคา (Cost) ในขณะที่อีกคนอาจพิจารณาถึงปัจจัยด้านราคาในแง่ของคุณภาพสินค้า ซึ่งบางครั้งผู้บริโภคก็ใช้ราคาเป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้าโดยไม่ใช้เกณฑ์อื่นๆ ในการประเมินสินค้าเลยก็ได้

5. กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) คือ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหรือใช้สินค้า ซึ่งได้แก่ ครอบครัว (Family) เพื่อน (Friends) หรือแม้กระทั่งกลุ่มคนอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อไม่ว่าจะเป็น การให้ข้อมูล การบอกต่อ (Word of Mouth) เกี่ยวกับการใช้สินค้า ซึ่งกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคมากที่สุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าบางครั้งผู้บริโภคก็มักจะใช้สินค้าที่มีตราสินค้าเดียวกันกับที่ครอบครัวใช้ เช่น ลูกสาวใช้เครื่องสำอาง Mayberline เพราะคุณแม่ใช้ ขณะที่ผู้บริโภคบางคนอาจได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากกว่า เช่น เพื่อนๆ ใช้ Etude กันหมดเราก็ใช้ตาม เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าตราสินค้า หรือภาพลักษณ์สินค้าก็อาจไม่มีผลต่อผู้บริโภคในการประเมินสินค้าก็ได้

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคไม่ว่าจะเป็น การส่งเสริมการขาย (Promotion) หรือแม้กระทั่งพฤติกรรมการซื้อแบบฉับพลัน (Impulse Purchasing) คือ การซื้อสินค้าแบบไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากการถูกหล่อร้ายนอกกระแสให้ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้น เช่น การลด แลก แจก แคม ซึ่งบางครั้งผู้บริโภคไม่ได้มีความจำเป็นในการใช้สินค้านั้น แต่ก็ซื้อเพราะลดราคา เป็นต้น บางครั้งผู้บริโภคก็ซื้อสินค้าเพราสถานการณ์บังคับหรือการติดกับ (Entrapment) เช่น พนักงานขายโน้มน้าวและเสนอโปรโมชันที่น่าสนใจให้จนผู้บริโภคถอนตัวไม่ขึ้น ทำให้ต้องซื้อสินค้านั้น จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยต่างๆ มากมายที่เป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้า และยังมีปัจจัยต่างๆ มีอิทธิพลต่อการซื้อหรือใช้สินค้าของผู้บริโภคอีกด้วย

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าในการประเมินสินค้าของผู้บริโภค ผู้บริโภคอาจมีได้ให้ความสำคัญที่ภาพลักษณ์ของตราสินค้าเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการวัดมิติความสอดคล้องในตนเองผ่านการรับรู้ภาพลักษณ์ของตราสินค้า จึงอาจไม่สามารถบ่งบอกถึงความสอดคล้องในตนเองที่ผู้บริโภค มีต่อสินค้าได้จริง จึงทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ มีความสอดคล้องในตนเองมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ [$F(1, 92) = 496.153, p < .05$]

เมื่อสมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการสนับสนุนจึงมีผลให้ในสมมติฐานข้อที่ 2.1 และ 2.2 ได้รับการสนับสนุนเช่นเดียว กล่าวคือในกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนในการประเมินสินค้า ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมในการประเมินสินค้า

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าสนับสนุนสมมติฐาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตนตามแนวคิดของ Snyder (1987) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง เป็นคนที่สังเกตและแสดงพฤติกรรมของตนเองอย่างระมัดระวัง เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมหรือบุคคลอื่นในสังคมที่ตนเองเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เป็นคนที่มีทักษะในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาผู้อื่น ขณะที่บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ เป็นคนที่สนใจชี้ข้อมูลทางสังคมน้อยกว่า และไม่อารักยสิ่งใดๆจากสถานการณ์หรือจากบุคคลอื่นมากำหนดการแสดงออกของตน หากแต่ใช้ความคิดความรู้สึก เจตคติ อารมณ์ ค่านิยม ไปจนถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะมีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะมีความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม เนื่องจากผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมักจะคำนึงถึงภาพลักษณ์ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ที่ผู้อื่นมองตนเองหรือภาพลักษณ์ที่ตนเองอยากรู้ผู้อื่นมองเห็นซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับความสอดคล้องในตนเองทางสังคม และความสอดคล้องในตนเองทางสังคมในอุดมคติ จึงทำให้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงนั้นจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าที่จะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนเป็นเกณฑ์ในการประเมินสินค้า ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่ไม่ให้ความสนใจกับ

ภาพลักษณ์ทางสังคม แต่จะใช้ความคิด ความรู้สึก และนิสัยที่แท้จริงของตนเองเป็นตัวกำหนด พฤติกรรม ดังนั้นจึงทำให้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำใช้ความสอดคล้องในตนเองที่ คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมในการประเมินพินค้า

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของประเกทสินค้า คือสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ รวมถึงอิทธิพลของการกำกับการแสดงออกของตน แบ่งเป็น ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ ว่าจะมีผลต่อมิติความสอดคล้องในตนเองแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ 2×2 กล่าวคือ มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ได้แก่ ประเกทของสินค้า และการกำกับการแสดงออกของตน ซึ่งแต่ละตัวแปรต้นมีนั้นจะแบ่งเป็น 2 ระดับ สำหรับตัวแปร ตาม ได้แก่ ความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภค ซึ่งแบ่งเป็นสองระดับ เช่น กันคือ ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรอิสระ

1. ประเกทของสินค้า แบ่งเป็น สินค้าที่ใช้ส่วนตัว กับสินค้าที่ใช้สาธารณะ
2. การกำกับการแสดงออกของตน แบ่งเป็น ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และต่ำ

ตัวแปรตาม

1. ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน
2. ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ตัวแปรต้นแต่ละตัวมาทดสอบกับตัวแปรตาม ทำให้การวิจัยเป็นรูปแบบของตาราง Matrix แบบ 2×2 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ความสอดคล้องในตนเอง ที่คำนึงถึงตัวตน	ความสอดคล้องในตนเอง ที่คำนึงถึงตัวตน
สินค้าที่ใช้ส่วนตัว	x	x
สินค้าที่ใช้สาธารณะ	x	x

ตัวแปรอิสระ	ความสอดคล้องในตนเอง ที่คำนึงถึงตัวตน	ความสอดคล้องในตนเอง ที่คำนึงถึงตัวตน
การกำกับการแสดงออกของตนสูง	x	x
การกำกับการแสดงออกของตนต่ำ	x	x

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. ใน การประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะ ผู้บริโภคจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน

1.1 สินค้าประเภทที่ใช้ส่วนตัว ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

1.2 สินค้าประเภทที่ใช้สาธารณะ ผู้บริโภคจะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

2. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ จะมีความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกัน

2.1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

2.2 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตนมากกว่า ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มนิสิตนักศึกษา และกลุ่มคนวัยทำงานอายุประมาณ 20 – 40 ปี ที่มีความสามารถในการตัดสินใจซื้อและมีกำลังซื้อสินค้าด้วยตนเอง จำนวน 200 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจำนวน 20 คน และกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจริงจำนวน 180 คน โดยการเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenient Method) และการรวบรวมข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเบื้องต้น เพื่อใช้ในการหาสินค้าและตราสินค้าสำหรับเป็นตัวแทนของสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนตัว

2. แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 มาตรวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภคทั้ง 4 มิติตามแนวคิดของ Sirgy และคณะ (1997) จำนวน 12 ข้อ นำมาจากการวิจัยของ วัลลันต์ จันทร์ประสิทธิ์ (2545)

ส่วนที่ 3 มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ตามแนวคิดของ Mark Snyder ที่พัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโนน และนิสิตปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการลงทะเบียนและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อคำนวณค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัย ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ในกรณีหาค่ามัธยฐานเฉลี่ยคณิต ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา
2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ของ Scheffe ในการหาความแตกต่างของมิติความสอดคล้องในตนเองของผู้บุริโภค
3. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐาน
4. ใช้ค่าสถิติ t – test เพื่อคำนวณหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประเภทสินค้ากับมิติความสอดคล้องในตนเอง และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการกำกับการแสดงออกของตนกับมิติความสอดคล้องในตนเอง
5. ใช้สถิติ Chi - Square เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการหาความสัมพันธ์จากการทดสอบค่า Pearson Chi – Square

ผลการวิจัย

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) พบว่าในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะนั้น ผู้บุริโภคใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมไม่แตกต่างกัน [$F(1, 92) = .667, ns$] และจากการทดสอบ Chi – Square ก็สรุปได้ว่าในการประเมินสินค้าส่วนตัวและสินค้าสาธารณะนั้น ผู้บุริโภคใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน และความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมไม่แตกต่างกัน ($p > .05, df = 1$) เช่นเดียวกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way ANOVA) สรุปได้ว่าในการประเมินสินค้า ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ จะประเมินสินค้าโดยใช้ความสอดคล้องในตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 92) = 496.153, p < .05$] โดยผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้ความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงสังคมมากกว่าความสอดคล้องในตนเองที่คำนึงถึงตัวตน

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการวัดมิติความสอดคล้องในตนเองครั้งนี้ ใช้การวัดจากประสบการณ์จริงของผู้ใช้ตราสินค้า โดยให้กลุ่มตัวอย่างจินตนาการภาพลักษณ์ผู้ใช้ตราสินค้านั้น แล้วตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความสอดคล้องในตนเองมิติต่างๆ ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างบางคนอาจได้คำตอบที่ไม่ชัดเจน เพราะในการประเมินสินค้าหรือเลือกใช้สินค้านั้น ผู้บริโภคยอมคำนึงถึงปัจจัยอื่นนอกเหนือจากตราสินค้า หรือภาพลักษณ์ของตราสินค้า ดังนั้นแล้วการที่ผู้บริโภคใช้สินค้าได้ ก็มิได้บ่งบอกว่าภาพลักษณ์ของตราสินค้านั้นตรงกับผู้บริโภค หรือตรงกับภาพลักษณ์ที่ผู้บริโภคยกเป็นหรือไม่ ทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้นจึงควรทดลองนำมาตรฐานวัดมิติความสอดคล้องในตนเองแบบอื่นมาใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน หรือวิจัยหัวข้ออื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
2. ควรทำการศึกษาเบรียบเทียบความสามารถในการทนายความสอดคล้องในตนเอง หรือพฤติกรรมต่างๆ ของผู้บริโภคในประเทศไทย ระหว่างมาตรฐานวัดความสอดคล้องในตนเองแบบเดิมที่ใช้เครื่องมือวัดแบบ "Semantic Differential scale" กับมาตรฐานแบบใหม่ของ Sirgy (1997) ที่เป็นการวัดความสอดคล้องในตนเองจากประสบการณ์ตรงของผู้บริโภค
3. ควรพัฒนามาตรวัดความสอดคล้องในตนเองของผู้บริโภคที่เป็นแบบฉบับของประเทศไทยเนื่องจากมาตรฐานของ Sirgy นั้นเป็นฉบับที่ใช้กับงานวิจัยของต่างประเทศ อีกทั้งข้อกระทงมีจำนวนน้อยเกินไป ดังนั้นควรที่จะพัฒนามาตรวัดความสอดคล้องในตนเองทั้ง 4 มิติขึ้นมาใหม่โดยใช้กรอบแนวความคิดตามทฤษฎีของ Sirgy
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของความสอดคล้องในตนเองกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในตนเองกับการเลือกคู่ครอง หรือความสอดคล้องในตนเอง กับการอาชีพ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายผลการศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องในตนเองให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่ศึกษาในมุมของพฤติกรรมผู้บริโภคเท่านั้น

4. ควรศึกษาด้วยแล้วการกำกับการแสดงออกของตนกับตัวแปรอื่นๆ เช่น การกำกับการแสดงออกของตนในบุคคลอื่นต่างๆ หรือ การกำกับการแสดงออกของตนกับการเลือกซื้อสินค้า ซึ่งมีให้เห็นอยู่บ้างในงานวิจัยของต่างประเทศ แต่ยังไม่พบในงานวิจัยของประเทศไทย

5. ผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อนักการตลาดของตราสินค้าที่ใช้ในงานวิจัย กล่าวคือ การรับรู้ภาพลักษณ์ตราสินค้าของผู้บริโภคอาจส่งผลต่อการปรับปรุงภาพลักษณ์เพื่อให้สินค้าเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น เช่น จากการสำรวจตราสินค้าในความเห็นของผู้บริโภคพบว่า โทรศัพท์มือถือ Nokia เป็นที่รู้จักมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างก็รับรู้ว่าผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia มีภาพลักษณ์เป็นคนที่ทันสมัย มีรสนิยม ดูดีมีสไตล์ ดังนั้นหากตราสินค้าอื่น เช่น โทรศัพท์มือถือ Motorola ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีภาพลักษณ์แบบสุขุม เรียบง่าย ต้องการเป็นผู้นำตลาดบ้าง ก็อาจจะจำเป็นต้องปรับภาพลักษณ์ให้ดูทันสมัยขึ้น เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- นันทรัตน์ ตันตยาภารพันธุ์. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรภกับการกำกับการแสดงออกของคน ของวัยผู้ใหญ่ต่อนัต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา รัตนพิชิต. (2534). การนำความพึงพอใจในงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด ด้วยคะแนนการกำกับการแสดงออกของคน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาสกร รัตนปันดดา. (2544). การเปรียบเทียบแรงจูงใจและคุณลักษณะในการเลือกคู่ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองรัตน์ พงศ์ประพฤทธิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของอัตลักษณ์ของผู้ดีมีเบียร์กับเจตคติต่อตราชของเบียร์ ในสถานการณ์การบริโภคที่จำเพาะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสันต์ จันทร์ประสิกธี. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในตนเองกับความซื่นชอบและความพึงพอใจในตราสินค้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการโมเมะนา ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันดี เหล่าสุวรรณรัตน์. (2545). ประเทศแหล่งกำเนิด ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า และการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการโมเมะนา ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีณี ลิขิตวนิชกุล. (2535). การเปรียบเทียบการตัดสินใจความดึงดูดใจจากปัลลักษณ์ภายนอก และคุณลักษณะภายนอกของบุคคล ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขวasa ชุมภูมิ. (2548). อิทธิพลของรูปแบบการโมเมะนาและหน้าที่ของสินค้าต่อการประเมินโมเมะนา ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

រាយការណ៍កម្មុជា

- Aaker, D.A. (1996). *Building strong brands*. New York: Free Press.
- Assael, H. (1987). *Consumer behavior and marketing action* (3rd ed.). Wads Worth.
- Bercherer, R.C., Morgan, F.W., & Richard, L.M. (1979). Person-situation interaction within a consumer behavior context. *Journal of Psychology*, 102, 235-242.
- Brown, B.A., & Kaldenberg, D.O. (1997). Conceptualizing self-monitoring: Links to materialism and product involvement. *Journal of Consumer Marketing*, 14, 31-47.
- Chisnall, P.M. (1995). *Consumer behavior* (3rd ed.).Berkshire, England: McGraw-Hill.
- DeBono, K.G., & Snyder, K. (1989). Understanding consumer decision-making process: The role of form and function in product evaluation. *Journal of Applied Social Psychology*, 19, 416-424.
- Doloch, I.J. (1969). Congruence relationship between self-image and product brands. *Journal of Marketing Research*, 6, 80-84.
- Gangestad, S.W., & Snyder, M. (2000). Self-monitoring: Appraisal and reappraisal. *Psychological Bulletin*, 126, 530-555.
- Gibbins, K. (1969). Communication aspect of women 's clothes and their relation to fashionability. *British Journal of Social and Clinical Psychology*, 8, 301-312.
- Graeff, T.R. (1996a). Image congruence effects on product evaluations: The role of self-monitoring and public/private consumption. *Psychology & Marketing*, 13, 481-499.
- Heath, A.P. & Scott, D. (1998). The self concept and image congruence hypothesis: an empirical evaluation in the motor vehicle market. *European Journal of Marketing*, 32 (11/12), 1110-1123.
- Kapferer, J., Laurent, G. (1985). Consumer Involvement Profiles: A New Practical Approach to Consumer Involvement. *Journal of Advertising Research*, 25(6), 48-56.
- Lammers, H.B. (1990). Moderating influence of self-monitoring and gender on responses to humorous advertising. *Journal of Social Psychology*, 131, 57-69.
- Martin, C.L. (1998). Relationship Marketing: a High-Involvement Product Attribute Approach. *Journal of Product&Brand Management*, 7(1), 6-28
- Mowen, J.C. & Minor, M. (1998). *Consumer behavior* (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

- Quester, P.G., Karunaratna, A., & Goh, L.K. (2000). Self-congruity and product evaluation: a cross-cultural study. *Journal of consumer marketing*, 17(6), 523-535.
- Sirgy, M.J. (1982). Self-concept in consumer behavior: a critical review. *Journal of consumer research*, 9(12), 287-300.
- Sirgy, M.J. (1985). Using self-congruity and ideal congruity to predict purchase motivation. *Journal of Business Research*, 13, 195-206.
- Sirgy, M.J. (1992). Self-concept in motivation as mediator between self-image congruence and attitude/intention. *Developments in Marketing Science*, 15, 402-406.
- Sirgy, M.J., Grewal, D., Mangleburge, T.F., & Park, J. (1997). Assessing the predictive validity of two methods of measuring self-image congruence. *Journal of the academy of marketing science Research*, 13(3), 229-241.
- Sirgy, M.J. (2001). Housing preference and choice: a research agenda based on self-congruity theory, in Derbaix, C., Kahle, L.R., Merunka, D., & Strazzieri, A., editors, *Institut d'Administration des Entreprise d'Aix-en-Provence*, Universitie d'Aix-Marseille, France.
- Snyder, M. (1974). Self-monitoring of expressive behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 30, 526-537.
- Snyder, M., Berscheid, E., & Glick, P. (1985). Focusing on the exterior and the interior: Two investigations of the initiation of personal relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 48, 1472-1439.
- Snyder, M., Simpson, J.A., & Gangestad, S. (1986). Personality and sexual relations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51, 181-190.
- Snyder, M. (1987). *Public appearances, private realities: The psychology of self-monitoring*. New York: Freeman.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม: ข้อมูลทางประชากร

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำโครงการวิจัยทางจิตวิทยาระดับปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาถึงความเห็น และทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้า จึงโปรดช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบถูกข้อตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อที่จะได้นำผลไปใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

กรุณาตอบคำถาม ด้วยการทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ต้องการเลือก

1. เพศ ( ) 1. ชาย ( ) 2. หญิง

2. อายุ

- ( ) 1. 20 – 25 ปี ( ) 2. 26 – 30 ปี
 ( ) 3. 31 – 35 ปี ( ) 4. 36 – 40 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

- ( ) 1. มัธยมต้นหรือเทียบเท่า ( ) 2. มัธยมปลายหรือเทียบเท่า
 ( ) 3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ( ) 4. ปริญญาตรี
 ( ) 5. สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ของท่าน

( ) 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	( ) 2. 10,000 – 15,000 บาท
( ) 3. 15,001 – 20,000 บาท	( ) 4. 20,001 – 25,000 บาท
( ) 5. 25,001 – 30,000 บาท	( ) 6. สูงกว่า 30,000 บาท

5. อาชีพของท่าน

( ) 1. รัฐวิสาหกิจ	( ) 2. บริษัทเอกชน
( ) 3. ธุรกิจส่วนตัว	( ) 4. รับจ้าง
( ) 5. นิสิต/นักศึกษา	( ) 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. สถานภาพครอบครัว

( ) 1. โสด	( ) 2. สมรส
( ) 3. แยกกันอยู่/หม้าย	( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

แบบสอบถามประเภทของสินค้าในความคิดของผู้บริโภค

กรุณาตอบคำตาม ด้วยการทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ต้องการเลือก

1. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าสินค้าใดเหมาะสมที่จะเป็น สินค้าส่วนตัว (สินค้าที่คนในสังคมไม่เห็นจะน่าท่านบริโภคสินค้านั้น) หากที่สุด

( ) 1. แซมพู	( ) 2. สนู'
( ) 3. แปรงสีฟัน	( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.1 โปรดระบุตรา (ยี่ห้อ) ของสินค้าที่ท่านเลือกมา 3 ตรา

1.....
2.....
3.....

2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าสินค้าใดเหมาะสมที่จะเป็น สินค้าสาธารณะ (สินค้าที่คนในสังคมสามารถเห็นจะน่าท่านบริโภคสินค้านั้น) หากที่สุด

( ) 1. รถยนต์	( ) 2. โทรศัพท์มือถือ
( ) 3. นาฬิกาข้อมือ	( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.1 โปรดระบุตรา (ยี่ห้อ) ของสินค้าที่ท่านเลือกมา 3 ตรา

1.....
2.....
3.....

ขอพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนะ

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้ตราสินค้า Nokia

1. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะ โดยทั่วไปในทุกด้านของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือชื่อ โนเกีย (Nokia) แล้ว เกี่ยวนบรรยายถึงลักษณะที่นึกขึ้นได้เหล่านั้นเป็นคำคุณศัพท์สั้นๆ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ใช้รถเบนซ์ มีลักษณะเป็น คนหรูหรา มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่ดื่มเป็นเชื้อเป็นคนรุ่นใหม่ กันสมัย เป็นต้น
ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือชื่อ โนเกีย (Nokia) มีลักษณะเป็นคนที่.....

จากลักษณะของผู้โทรศัพท์มือถือชื่อ โนเกีย (Nokia) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน ช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในค่าตามข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เนutrality, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เนutrality	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉันอยากจะ เป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากรู้เป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.5 การใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้เป็น	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากรู้คุณอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคุณอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากรู้คุณอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5
1.10 การใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คุณอื่นมองว่า ฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.11 การใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้ คุณอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Nokia	1	2	3	4	5

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้โทรศัพท์ Samsung

1. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะโดยทั่วไปในทุกด้านของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อ ซัมซุง (Samsung) แล้วเขียนบรรยายถึงลักษณะที่นึกขึ้นได้เหล่านั้นเป็นคำคุณศัพท์สันๆ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ขับรถเบนซ์ มีลักษณะเป็น คนหรูหรา มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่คุ้มเป๊ปซี่ เป็นคนรุ่นใหม่ กันสมัย เป็นต้น

ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อ ซัมซุง (Samsung) มีลักษณะเป็นคนที่.....

- จากลักษณะของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อ ซัมซุง (Samsung) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในคำถามข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง,
2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เนutr, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เลยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉัน อยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากรู้เป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.5 การใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้เป็น	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากรู้คุณอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคุณอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากรู้คุณอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5
1.10 การใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คุณอื่น มองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.11 การใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้ ให้คุณอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Samsung	1	2	3	4	5

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola

1. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะโดยทั่วไปในทุกค้านของผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือห้อ Moto โทรล่า (Motorola) และวิธีนับรายยศถึงลักษณะที่นึกขึ้นได้เหล่านั้นเป็นคำคุณศัพท์สัน្តิ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ขับรถเบนซ์ มีลักษณะเป็น คนธุรกิจ มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่คุ้มเป็นชี่เป็นคนรุ่นใหม่ ทันสมัย เป็นต้น

ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือห้อ Moto โทรล่า (Motorola) มีลักษณะเป็นคนที่.....

- จากลักษณะของผู้โทรศัพท์มือถือห้อ Moto โทรล่า (Motorola) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในลำดับข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง,
2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เนutrality, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เนutrality	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉัน อยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากรู้เป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.5 การใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้เป็น	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากรู้ว่าฉันอ่อนน้อมกว่าผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากรู้ว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5
1.10 การใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คนอื่น มองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.11 การใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้ ว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือ Motorola	1	2	3	4	5

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้ตราสินค้า Lux

7. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะโดยทั่วไปในทุกด้านของผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX) แล้วเขียนบรรยายถึงลักษณะที่นึกขึ้นได้เหล่านั้นเป็นคำคุณศัพท์สั้นๆ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ขับรถเบนซ์ มีลักษณะเป็น คนหรูหรา มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่คุ้มเป็นปีเป็นคนรุ่นใหม่ ทันสมัย เป็นต้น

ผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX) มีลักษณะเป็นคนที่.....

จากลักษณะของผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในคำถามข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เนutrality, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เนutrality	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX) เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉันอยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.5 การใช้สูญญากาศ (LUX) สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้สูญญากาศ (LUX) สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.10 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สูญญากาศ (LUX)	1	2	3	4	5
1.11 การใช้สูญญากาศ (LUX) สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 การใช้สูญญากาศ (LUX) สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คนอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้ตราสินค้า Protex

1. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะโดยทั่วไปในทุกด้านของผู้ที่ใช้สบู่ โพรเทกซ์ (Protex) และเว็บไซต์บรรยายถึงลักษณะที่นึกขึ้นได้เหล่านั้นเป็นคุณภาพที่สั้นๆ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่บูรณาเ奔ช์ มีลักษณะเป็น คนหูหรา มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่ดื่มเป็นปีชี่เป็นคนรุ่นใหม่ ทันสมัย เป็นต้น

ผู้ที่ใช้สบู่ โพรเทกซ์ (Protex) มีลักษณะเป็นคนที่.....

จากลักษณะของผู้ที่ใช้สบู่ โพรเทกซ์ (Protex) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในคำถามข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เฉยๆ, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้สบู่ Protex เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉันอยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากรู้เป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.5 การใช้สบู่ Protex สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้สบู่ Protex สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากรู้คิดว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากรู้คิดว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.10 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ Protex	1	2	3	4	5
1.11 การใช้สบู่ Protex สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากรู้คิดว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 การใช้สบู่ Protex สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คนอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5

แบบสอบถามวัดความสอดคล้องในตนเองสำหรับผู้ที่ใช้ตราสินค้า Imperial Leather

1. ให้ท่านจินตนาการถึงลักษณะโดยทั่วไปในทุกด้านของผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ (Imperial Leather) แล้วเขียนบรรยายถึงลักษณะที่นึกขึ้น ได้เหล่านี้เป็นคำคุณศัพท์ด้านๆ ลงบนที่ว่างที่กำหนดไว้ด้านล่าง ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ขับรถบนซีฟีลักษณะเป็น คนหูหรา มีระดับ มีฐานะ หรือ ผู้ที่ดูเป็นคนรุ่นใหม่ ทันสมัย เป็นต้น

ผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ (Imperial Leather) มีลักษณะเป็นคนที่.....

จากลักษณะของผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ (Imperial Leather) ที่ท่านระบุในข้อ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความเห็นของท่านในคำถามข้อ 1.1 – 1.12 (โดยที่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = เนutrality, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เนutrality	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.1 คนที่มีลักษณะคล้ายกับฉัน จะใช้สบู่อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.2 ผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ เป็นคนที่มีลักษณะอย่างที่ฉันอยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.3 ฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.4 ฉันอยากเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.5 การใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ สะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของฉัน	1	2	3	4	5
1.6 การใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันอยากจะเป็น	1	2	3	4	5
1.7 ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.8 ในสายตาของคนอื่นมองว่าฉันมีลักษณะคล้ายกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.9 ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.10 คนอื่นมองว่าฉันเป็นคนแบบเดียวกันกับผู้ที่ใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์	1	2	3	4	5
1.11 การใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5
1.12 การใช้สบู่ อิมพีเรียล เลเชอร์ สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่คนอื่นมองว่าฉันเป็น	1	2	3	4	5

แบบสำรวจความรู้สึกและการกระทำของตนเอง

แบบสำรวจนี้สำรวจความรู้สึกและการกระทำในชีวิตประจำวันของท่าน ในการตอบแบบสำรวจนี้ให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อความ แล้วพิจารณาว่าความรู้สึกหรือการกระทำที่ระบุในข้อความเป็นความจริงสำหรับท่านหรือไม่

หากจริง ขอให้พิจารณาว่า จริงมาก หรือว่า จริง แล้วทำเครื่องหมายถูกลงในช่องคำตอบที่ท่านเลือก
หากไม่จริง ขอให้พิจารณาว่า ไม่จริงมาก หรือว่า ไม่จริง แล้วทำเครื่องหมายถูกลงในช่องคำตอบที่ท่านเลือก

ถึงที่สำคัญที่สุด คือ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำที่แท้จริงของท่าน

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	จริง	จริง	ไม่	ไม่
		มาก	จริง	จริง	จริง
0	ฉันกล้าทวงสิ่งที่ผู้อื่นยืมไปแล้วไม่คืนภายในกำหนดเวลา				
	- ถ้าท่านเห็นว่าการกระทำข้อนี้ จริงมาก สำหรับท่าน ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง จริงมาก	/			
	- ถ้าท่านเห็นว่าการกระทำข้อนี้ จริง สำหรับท่าน ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง จริง		/		
	- ถ้าท่านเห็นว่าการกระทำข้อนี้ ไม่จริง สำหรับท่าน ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ไม่จริง			/	
	- ถ้าท่านเห็นว่าการกระทำข้อนี้ ไม่จริงมาก สำหรับท่าน ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ไม่จริงมาก				/

หมายเหตุ: หากผู้วิจัยท่านได้ต้องการนำแบบสอบถามฉบับนี้ไปใช้ในงานวิจัยของท่าน

กรุณายติดต่อโดยตรงเพื่อขออนุญาตจากการองค์การฯ ดร.ธีระพร อุวรรณ โภ
ที่คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำแบบสอบถามวัดการกำกับการ
แสดงออกของตนนี้ไปใช้ในงานวิจัย